

Diari Oficial
del
Consell General

Núm. 5/1996 - 43 pàgines
Sessió Ordinària del dia 17 de maig de 1996

El dia 17 de maig de 1996, divendres, es reuneix a la Casa de la Vall el M.I. Consell General, en Sessió Ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i d'acord amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 14/1996 i que ha estat modificat durant la sessió restant com segueix:

1- Examen i aprovació, si escau, de les auditories de les transferències fetes per l'Administració general als comuns, corresponents a l'exercici 1994.

2- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de suplement de crèdit per fer front a les despeses derivades de la rehabilitació de la depuradora del Pas de la Casa, insuficient al pressupost per al 1995.

3- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de crèdit extraordinari per fer front a les despeses derivades per la realització de la depuradora del Pas de la Casa.

4- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'adhesió a la Convenció sobre relacions diplomàtiques, feta a Viena el 18 d'abril de 1961 i a la Convenció sobre relacions consulars, feta a Viena el 24 d'abril de 1963.

5- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat al Projecte de llei de modificació de la tarifa general de taxes del consum.

6- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat al Projecte de llei qualificada del reagrupament familiar en benefici dels treballadors estrangers residents a Andorra.

7- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat al Projecte de llei de modificació de la Llei qualificada de residències passives, amb text articulat alternatiu.

8- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat al Projecte de llei general dels ingressos tributaris.

9- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat al Projecte de llei general dels ingressos tributaris, amb text articulat alternatiu.

10- Elecció d'un membre de la Junta de Govern de l'Organisme de Ràdio i Televisió d'Andorra (ORTA).

11- Resposta oral del govern a les preguntes formulades:

- Pels consellers generals, Srs. Vicenç Mateu i Vicenç Alay Ferrer, per escrit de data 2 de maig de 1996.

- Pels consellers generals, Srs. Vicenç Mateu i Vicenç Alay Ferrer, per escrit de data 3 de maig de 1996.

- Pel conseller general, Sr. Jaume Bartumeu, per escrit de data 8 de maig de 1996.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M.I. Srs. Josep Dallerès Codina i Miquel Aleix Areny, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

-M.I. Sr. Lasdislau Baró Solà

-M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany

-M.I. Sr. Antoni Calvó Casal

-M.I. Sr. Miquel Casal Casal

-M.I. Sr. Antoni Cerqueda Gispert

-M.I. Sr. Francesc Cerqueda Pascuet

-M.I. Sr. Jordi Cinca Mateos

-M.I. Sr. Josep Dallerès Codina

-M.I. Sr. Enric Dolsa Font

-M.I. Sr. Simó Duró Coma

- M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols
- M.I. Sr. Josep Garrallà Rossell
- M.I. Sr. Antoni Martí Petit
- M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora
- M.I. Sr. Pere Moles Aristot
- M.I. Sr. Francesc Xavier Mora Baron
- M.I. Sr. Josep Angel Mortés Pons
- M.I. Sr. Jaume Riba Sabaté
- M.I. Sr. Josep Anton Ribes Roca
- M.I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé
- M.I. Sr. Estanislau Sangrà Cardona
- M.I. Sr. Jordi Torres Alís
- M.I. Sr. Joan Travesset Grau
- M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer
- M.I. Sr. Miquel Aleix Areny
- M.I. Sr. Josep Areny Fité
- M.I. Sr. Modest Baró Moles

El M.I. Sr. Síndic General, ha excusat l'absència del M.I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa que s'incorporarà posteriorment a la sessió.

Hi és també present el M.I. Sr. Marc Forné Molné, Cap de Govern, acompanyat dels M.I. Srs. Susagna Arasanz Serra, Ministra de Finances; Lluís Montanya Tarrés, Ministre d'Ordenament Territorial; Josep Mª Goicoechea Utrillo, Ministre de Sanitat; Pere Canturri Montanya, Ministre d'Afers Socials i Cultura; Carme Sala Sansa, Ministra d'Educació, Joventut i Esports i Enric Pujal Areny, Ministre de Medi Ambient i Turisme.

Assisteix també a la sessió el Sr. Carles Santacreu Coma, Secretari General del Consell General.

(La Sra. Maria Rosa Ferrer, Secretària de Sindicatura, procedeix a donar lectura de l'ordre del dia)

(Són les 16h15)

El M.I. Sr. Síndic General:

Aquest darrer punt quedaria incrementat amb una pregunta entrada per procediment d'urgència per part de Nova Democràcia.

El text es passarà a distribuir ara mateix.

(Acte seguit es procedeix a distribuir còpia del text a tots els membres de la sala)

Passem al primer punt de l'ordre del dia:

1- Examen i aprovació, si escau, de les auditories de les transferències fetes per l'Administració general als comuns, corresponents a l'exercici 1994.

Aquesta documentació va ser tramesa, en el seu dia, a tots els consellers generals.

Passo la paraula al Sr. Estanislau Sangrà que ha estat nomenat ponent per presentar l'informe elaborat per la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost a fi de presentar-lo al consell.

Sr. Sangrà, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Estanislau Sangrà:

Gràcies, Sr. Síndic.

Abans de començar senyalar un error de transcripció a la pàgina 2 a l'últim paràgraf pel que fa referència a la quantitat total de transferències, hi ha un quatre que ha ballat de lloc i en comptes de ser un import de 4.401 milions de pessetes, és de 4.041 milions de pessetes.

Procediré a la lectura de la part de conclusions de l'informe. Conclusions que contenen dues propostes per a la seva aprovació. Una de les quals el Sr. Síndic -durant la seva compareixença en una de les reunions de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost- ens va fer arribar un problema d'aplicació del reglament que serà, doncs, degudament explicat i complementat pel Sr. Síndic posteriorment a la lectura de l'informe.

Les conclusions de l'informe diuen:

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, pel que fa referència a les seves recomanacions sobre l'anàlisi de les transferències als comuns de 1994, es remet a l'informe sobre les transferències de 1993.

Moltes de les recomanacions expressades en aquell informe es podrien reprendre. La carta de recomanacions dels auditors posa de manifest mínims problemes d'aplicació i interpretació de la Llei de transferències; dits problemes, però, no posen en entredit l'esperit de la llei i poden ser fàcilment solucionats amb un esforç d'interpretació de la llei per part de les diferents institucions implicades.

Tot i això, cal dir que:

- El Comú de Sant Julià de Lòria ha justificat dins el capítol de despeses derivades d'activitats esportives, culturals, socials i de lleure unes quantitats que es podrien considerar de funcionament i manteniment de les obres realitzades amb càrrec a les transferències rebudes durant anys anteriors. L'article 17 de la llei

impedeix imputar aquestes despeses a la transferència rebuda.

- Els comuns d'Ordino i Sant Julià de Lòria no han utilitzat durant l'any 1994 la totalitat dels fons rebuts en concepte de transferència. Traslleden, doncs, un romanent a justificar el proper any de 95.010.202 i 53.922.777 pessetes, respectivament.

Ara bé, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost expressa la seva preocupació per les conseqüències negatives que comporta, només 5 anys després de l'entrada en vigor del nou sistema de finançament comunal, l'aplicació de la Llei de transferències als comuns. L'obligació d'invertir, juntament amb la mala planificació de l'esforç inversor ha provocat que avui en dia hi hagi comuns amb un alt nivell d'endeutament tot i l'augment de recursos que ha suposat les transferències.

La mateixa llei posa de manifest la necessitat de procedir a una anàlisi de l'aplicació de la mateixa durant els primers cinc anys de l'aplicació de la llei, tal i com s'estableix a la disposició transitòria d'aquest text.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost entén que ha arribat el moment de procedir a aquesta anàlisi, que només es pot dur a terme amb la implicació de comuns, govern i consell.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost reprèn la part de les conclusions expressades en l'informe de l'any anterior:

"Mantenir una reunió amb les institucions afectades (Consell General, govern i comuns), a fi d'establir uns criteris d'aplicació dels punts objecte d'interpretació, per tal d'unificar-los de cara als propers exercicis, al mateix temps que s'hauria de fer balanç d'aquests primers anys d'aplicació de la llei".

I proposa al Consell General que la legítimi per a representar a aquesta cambra en el procés d'anàlisi de l'aplicació de la llei.

En aquest sentit aquesta comissió ha rebut una nota procedent de govern comunicant el començament dels treballs per tal de donar aplicació a les recomanacions que s'indiquen en l'informe sobre les auditories a les transferències fetes per l'Administració central als comuns corresponents a l'exercici de 1993. Aquesta comissió es congratula de la iniciativa endegada per govern pel que fa referència a aquest punt i ofereix a la Sra. Ministra de Finances i als comuns tota la seva col.laboració.

Un altre objectiu de la comissió seria el d'impulsar un esforç de coordinació entre la política pressupostària dels comuns amb la de l'estat, la política d'endeutament i la política d'inversions públiques, amb la finali-

tat d'equilibrar i harmonitzar el desenvolupament nacional i parroquial, determinant de comú acord, segons la distribució de llurs competències, els projectes en què es materialitzin les inversions realitzades a càrrec de les transferències.

En relació amb això, com ja es remarca anteriorment, s'ha de tenir en compte que la Llei qualificada de transferències als comuns obliga a efectuar inversions, i normalment un increment de les inversions ocasiona un augment de les despeses corrents futures motivades per les mateixes inversions. Aquestes despeses, segons el text de la llei, no es poden finançar amb els fons transferits pel govern als comuns, i aquest fet ha produït ja en alguns comuns i pot produir en d'altres a mig termini que aquests hagin de fer front a despeses corrents originades per inversions fetes amb anterioritat, i al mateix temps es vegin obligats a continuar efectuant inversions que poden provocar noves despeses de funcionament.

Mentre no es procedeixi a dur a terme l'adaptació del text vigent avui dia, la comissió legislativa proposa al ple del Consell General l'adopció de les següents decisions:

Primera. Comunicar als comuns, juntament amb el resultat de les auditories, l'opinió de la comissió legislativa, la qual s'expressa en el present informe, i la del Consell General, en cas que aquest document sigui assumit pel ple.

Segona. Que aquest ple legítimi a la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost perquè representi al consell a la Comissió Mixta (Consell General, govern i comuns) amb l'objectiu ja esmentat en aquest informe. Així mateix demana al govern que endegui les accions necessàries perquè aquesta comissió sigui operativa abans de l'acabament del present període de sessions.

En aquests termes queda redactat l'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost relatiu a les auditories de les transferències fetes per l'administració central als comuns, corresponents a l'exercici de 1994.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Efectivament, tal com ha precisat ja el Sr. Sangrà, hi ha a dins de l'informe, un segon punt de les conclusions, que no pot ser objecte de pronunciament per part del consell, vist que la Comissió Mixta no ha estat creada per aquest procediment, en tot cas, prèviament, s'hauria hagut de crear la Comissió Mixta, cosa que no s'ha fet. D'altra banda el Reglament del Consell permet de fer el seguiment de qualsevol assumpte sense tenir el

pronunciament del consell, és a dir, escoltada la Junta de Presidents, la Sindicatura està facultada per determinar quina comissió pot fer el seguiment de qualsevol assumpte.

En el cas que ens ocupa, només caldria que la Sra. Ministra de Finances demanés a quin organisme del consell s'encomana aquest seguiment.

La Sindicatura ja ha pres la decisió escoltada la Junta de Presidents, vist que ja es va plantejar, i serà la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost.

Demano que es prengui en consideració, en tot cas, l'informe, exceptuant el punt (b) de les conclusions i exceptuant la primera frase -que fa referència a aquesta comissió- de l'últim paràgraf de la pàgina 7 de l'informe. Aquests dos no estan sotmesos a votació vist que no entren dins de l'ordre del dia.

Passo la paraula als grups parlamentaris:

Agrupament Canillo-Massana? No?...

Coalició Nacional Andorrana? No?...

Nova Democràcia? No?...

Grup Lliberal? No?...

Agrupament Nacional Democràtic? No?...

Consellers no adscrits? No?...

Doncs, proposo l'acceptació per assentiment de la cambra de les auditories en els termes precisats anteriorment.

S'aproven.

Passem al segon punt de l'ordre del dia. Aquí proposaria de tractar conjuntament el punt segon i tercer de l'ordre del dia, vist que afecten pràcticament un mateix tema.

El segon punt de l'ordre del dia és:

2- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de suplement de crèdit per fer front a les despeses derivades de la rehabilitació de la depuradora del Pas de la Casa, insuficient al pressupost per al 1995.

El tercer punt de l'ordre del dia és:

3- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de crèdit extraordinari per fer front a les despeses derivades per la realització de la depuradora del Pas de la Casa.

Ambdós projectes van ser publicats al Butlletí del Consell General núm. 7/1996.

Hi ha oposició? No?...

Doncs, proposo que es tractin conjuntament.

Intervencions dels grups parlamentaris? No?...

Proposo, doncs, l'acceptació per assentiment de la cambra dels dos textos.

S'aproven.

(A les 16h30 entra a la sala de sessions el Sr. Francesc Rodríguez)

Passem al punt quart de l'ordre del dia:

4- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'adhesió a la Convenció sobre relacions diplomàtiques, feta a Viena el 18 d'abril de 1961 i a la Convenció sobre relacions consulars, feta a Viena el 24 d'abril de 1963.

La proposta va ser publicada al Butlletí del Consell General núm. 4/1996.

No s'ha presentat cap esmena al text. No obstant això, caldria modificar la terminologia emprada en el text, vist que el consell no aprova la convenció sinó que aprova l'adhesió a la convenció tal com està marcat en l'ordre del dia i, en aquest sentit, el text quedaria redactat com segueix:

"S'aprova l'adhesió del Principat d'Andorra a la Convenció sobre relacions diplomàtiques, feta a Viena el 18 d'abril de 1961, i a la Convenció sobre relacions consulars, feta a Viena el 24 d'abril de 1963 i l'acceptació de les clàusules de les dites convencions, que figuren en annex."

Sr. Cap de Govern? No?...

Passo la paraula als grups parlamentaris:

Agrupament Canillo-Massana? No?...

Coalició Nacional Andorrana? No?...

Nova Democràcia? No?...

Grup Lliberal? No?...

Agrupament Nacional Democràtic? No?...

Consellers no adscrits? No?...

Doncs, proposo l'acceptació, per unanimitat del consell, del text presentat.

S'aprova.

Passem al cinquè punt de l'ordre del dia:

5- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat al Projecte de llei de modificació de la tarifa general de taxes del consum.

L'esmena va ser publicada al Butlletí del Consell General núm. 14/1996.

Govern vol la paraula? No?...

Passo la paraula a Nova Democràcia, grup que ha presentat l'esmena a la totalitat.

Sr. Jordi Cinca, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Jordi Cinca:

Gràcies, Sr. Síndic.

Permeteu-me vostres senyories que en primer lloc rellegeixi un text que ja figura en les actes del Consell General i que diu textualment el següent:

"La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, integrada per representants de tots els grups polítics amb representació al Consell General, manifesta,

Que els darrers anys, els convenis entre colliters i fabricants han centrat cada cop més l'agricultura en el conreu del tabac, per mitjà de subvencions directes dels industrials tabaquers i amb progressiu abandó de responsabilitats de part de l'estat.

Que a la vegada, allò que podia considerar-se en principi com una mesura protectora de l'agricultura, ha fet que es desvirtués el model agrícola-ramader tradicional andorrà substituïnt-lo pel monocultiu del tabac.

Que el sistema des del punt de vista de l'estat esdevé difícilment sostenible a mig termini i té cada cop més dificultats per perdurar, i que el seu naufragi, si no es prenen mesures oportunes és previsible per a ben aviat, amb els efectes derivats sobre la pagesia que això podria comportar.

Que si bé ha satisfet els colliters i els fabricants durant uns anys, pot entrar en conflicte directe amb els interessos d'altres sectors econòmics del país.

Que és responsabilitat de l'estat preparar el futur i avançar-se a possibles conflictes, i que és per això que la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost entén

que cal endegar una transició a partir de l'actual model agrícola i ramader per fer-lo menys dependent, oferir alternatives i assentar-lo sobre unes bases de major solidesa que permetin un desenvolupament durador i racional.

Que cal, per això iniciar una revisió general del sistema agrícola ramader de forma decidida, però alhora progressiva, prudent assenyada, des dels principis següents:

- El de la importància que la pagesia andorrana i el manteniment de les activitats agrícoles i ramaderes tenen en la conservació del paisatge i el territori, i especialment en un país amb vocació turística.

- El fet que la supervivència de la pagesia, sobretot en una zona de muntanya, passa per l'ajut i la subvenció estatal.

- El de la definició activa d'una política agro-ramadera realista, integrada en el model global del país i coherent amb els objectius generals definits en el pla estratègic.

- El de la necessària revisió de la política d'ajuts agrícoles i ramaderes i la redefinició de qui pot acollir-se als ajuts i programes governamentals.

- El de la substitució a mig termini de l'actual model de financiació per altre que amb intervenció recaptatòria de l'estat de les quantitats que ja paguen els industrials tabaquers asseguri el desenvolupament racional i durador del model agrícola i ramader, afectant els recursos necessaris a la nova política."

Certament com vostès ja deuen haver reconegut aquest text que acabo de llegir el vam aprovar per unanimitat tots els membres de la Comissió de Finances i Pressupost i posteriorment tot el ple del consell en la sessió del dia 30 de juny de 1995, en el transcurs del debat del Projecte de llei de modificació de les taxes al consum que ens va presentar el govern en l'esmentat any. El projecte que va ser aprovat per àmplia majoria i que ara el govern ens torna a portar una modificació del mateix projecte. Potser cal recordar que almenys en els articles als quals fa referència l'actual modificació ja va haver-hi els vots en contra de Nova Democràcia i l'abstenció dels dos consellers generals d'IDN.

La veritat és que en base al text que els he llegit, avui hauriem volgut estar estudiant un primer pla d'actuacions per implantar un nou model de finançament de la pagesia. Un pla d'actuacions que ens permetés dibuixar un model agrícola i ramader durador, en definitiva un conjunt d'ajuts, programes governamentals i propostes legislatives que donessin veritable suport legal al sector agrícola. Crèiem, i ho fèiem des de la perspectiva de grup parlamentari a l'oposició, que junt

amb la resta de forces polítiques representades en aquest consell, havíem contribuït a aplanar el camí del govern per afrontar la complexa reforma agrícola.

No cal dir-ho ens vam equivocar, i el que vam fer va ser contribuir a aixecar unes falses expectatives, en forma de literatura, que pel que es veu no calia que mesuréssim tant en els treballs en comissió.

Anem doncs a la realitat. El govern ha interpretat les intencions apuntades en el text llegit i les ha traduït en forma d'una nova modificació de les taxes al consum, és a dir, limitant la seva política agrícola a una mesura fiscal. Avortant per tant el que potser hauria estat l'únic argument a favor de la modificació proposada, donar-li valor transitori com a mesura de suport a un seguit de mesures de política agrícola fins a que aquestes fossin adoptades.

I, no cal dir-ho, ho fa corregint, com ja ve essent habitual, una decisió presa per aquesta cambra fa menys d'un any.

Al marge de totes aquestes consideracions el fet de que ara fa deu mesos des de Nova Democràcia entenguéssim que si s'augmentaven les taxes amb la voluntat d'incrementar els ingressos de l'estat, calia fer-ho de manera equivalent tant en la importació de tabac espallat com en la importació de tabac manufacturat, ja podia fer preveure el nostre rebuig al nou projecte.

Però davant la persistència del govern, podem analitzar novament el projecte i els arguments escrits i no escrits que l'intenten sustentar.

En primer lloc la modificació comportarà un increment dels ingressos de l'estat. "Brillant" mesura de política fiscal i econòmica, que en el cas de ser necessària s'hauria hagut de generalitzar a tots els agents importadors del sector del tabac per no crear nous desequilibris. I encara per sobre d'això s'haurien hagut d'analitzar les conseqüències de centrar la taxa únicament en el sector comercial importador de tabac. D'aquestes conseqüències en voldria destacar dues.

La primera el normal increment del preu de venda al públic del tabac d'importació, aspecte que en un país que té basat part del seu atractiu en l'oferta comercial és perillós, ja no tant pel propi producte que perd diferencial, sinó perquè es tracta d'un producte estrella com ho eren els formatges i ho són entre altres els làctics o la joieria. És a dir productes que serveixen de reclam d'Andorra com a gran centre comercial. I que els turistes utilitzen de referència per saber si han de continuar comprant a Andorra.

En segon lloc aquesta mesura fiscal força el contingut de l'article 14 del tractat d'Unió Duanera entre Andorra i la Unió Europea on es fa expressa referència a la

impossibilitat de crear mesures discriminatòries entre productes andorrans i comunitaris. Malauradament la història recent ja ens ha demostrat, amb el tema dels formatges, l'expeditiva que pot ser la política comunitària sense provocacions, com perquè ara ens dediquem a anar més enllà del propi tractat. Especialment quan és cada cop més evident que part del nostre futur econòmic ens el juguem en les nostres relacions amb l'Unió Europea i no ens podem permetre posar en perill aquestes relacions per ésser presoners dels afers lligats al tabac.

Però certament no cal que els continuï cansant amb arguments d'ordre tècnic quan en el fons aquests poc han incidit en la presentació del projecte. Han estat raons purament polítiques, les que s'han utilitzat per donar a aquesta llei un valor que no té. Així és habitual sentir, especialment en les parròquies amb més nombre de colliters, que només si s'aprova aquesta modificació de llei es podrà garantir als colliters els actuals rendiments per la seva collita de tabac.

Això és fals com ja comentaré més endavant. És a dir, és fals o al nostre grup parlamentari no ens ha arribat tot el projecte de llei tramès pel govern. Ens deu faltar l'article on s'estableix l'obligació dels fabricants d'Andorra a comprar tota la producció de tabac cultivat al país, o un altre on es determina a quin preu han de comprar aquesta producció. Si no és així els articles que se'ns proposa modificar només incrementen unes taxes protegint, això sí, els ingressos de l'estat i incrementant els ingressos dels fabricants. En cap moment es garanteix res als pagesos, cap suport legal, cap garantia de futur, únicament el vist i plau a que un altre sector decideixi, si ho creu convenient, si els hi vol comprar la collita.

Amb aquest panorama no és d'estranyar que arribem a l'actual situació, senzillament perquè la falta d'uns plans de desenvolupament de l'agricultura a Andorra i d'un pla de finançament lògic situa els pagesos en la necessitat d'aferrar-se a l'única esperança que els queda, la dels propis fabricants, els quals tenen el seu millor aliat als seus interessos sense donar res a canvi. I dic bé, res a canvi perquè els fabricants no tenen cap obligació legal a comprar la collita ni a signar la renovació del contracte. I així, si l'any que ve volem -o volen, en aquest cas, els fabricants- una altra modificació de les taxes només cal que tornin a amenaçar que no faran allò que ningú els obliga a fer i podrem tornar a reproduir per tercera vegada aquest debat i amb una mica de sort tornarem a augmentar les taxes.

Crec que amb tot això que he esmentat fins ara ja es pot sustentar la demanda de la nostra esmena a la totalitat. Demanda que a més a més ve també sustentada per tot un seguit d'arguments que estan en la seva

exposició abans de ser presentada. És justament per això, per tot el que he dit fins ara, per tot el que diu la pròpia esmena a la totalitat, que voldria demanar a vostres senyories que la prenguessin en consideració. I que la prenguessin en consideració amb una clara voluntat no pas en el sentit que únicament se'n torni al govern i es quedi en un calaix sinó perquè forci i activi aquest pla de viabilitat de l'agricultura i la ramaderia i així es pugui començar a treballar amb plans que ens donin alternatives al finançament d'aquesta agricultura, que es pugui fer intervindre a tots els sectors afectats en unes primeres converses per arribar a aquests plans, és a dir, agricultors, els propis fabricants i el propi govern i que un cop que s'hagi presentat aquest pla al Consell General valorem, si és que cal per acabar de donar suport a aquest pla, la necessitat de prendre mesures fiscals com la que avui ens presenten, però no fer-ho al revés, presentar primer les mesures fiscals i després veure si tindrem temps de fer aquest pla d'actuacions.

A aquestes alçades només hi ha dues opcions: o afrontem el problema amb la voluntat de garantir el futur de l'agricultura o ens tapem els ulls al veritable problema per no veure com l'agricultura andorrana va morint. Des de Nova Democràcia apostem per la primera, de fet ja ho vam fer amb la declaració que he llegit a l'inici de la meva intervenció, i ho continuarem fent ja sigui treballant amb els que encara vulguin subscriure el plantejament d'ara fa 10 mesos o ja sigui sols. I en aquest sentit puc avançar a vostres senyories que estem treballant en aquest pla de viabilitat del sector agrícola i ramader i que, naturalment, estem disposats a fer-ho amb la col.laboració o col.laborant amb el govern.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Canillo-Massana? No?...

Per la Coalició Macional Andorrana: Sr. Cerqueda.

El M.I. Sr. Antoni Cerqueda:

Gràcies, Sr. Síndic.

El Grup Parlamentari Coalició Nacional Andorrana comparteix plenament amb la resta de grups parlamentaris la inquietud i la incertesa sobre l'esdevenir de l'economia andorrana, i molt especialment pel que fa a l'economia productiva del país.

Aquesta inquietud no és patrimoni exclusiu de cap grup parlamentari com es pretén en el fons i en la forma de l'esmena formulada per Nova Democràcia,

en que a partir d'una modificació puntual i justificada de les actuals taxes del tabac es pretén obrir un debat d'un abast i d'una transcendència ben diferent a l'específic del projecte de llei.

L'activitat productiva del tabac en el nostre país incideix directament i d'una forma molt important en tots els sectors de la nostra economia productiva. Això és evident i tots som conscients que a mig i llarg termini la planificació de dita activitat ha de comportar canvis substancials respecte a la situació actual i a la viscuda anys enrera. Però la realitat del país d'avui cal gestionar-la adequadament a fi de preservar la riquesa actual, la qual cosa no està en contradicció en que, en paral.lel, es planegi convenientment la transformació progressiva del sector agrícola passant del monocultiu de tabac a un model agrícola-ramader més divers.

El debat d'avui no és el de la planificació del sector agrícola-ramader, com focalitza Nova Democràcia en la seva esmena a la totalitat del projecte de llei, sinó examinar si la proposta de dit projecte de llei és convenient i necessària als interessos de l'estat i dels diferents sectors a qui afectaran les mesures que es proposen.

En aquest sentit l'esmena de Nova Democràcia passa per alt aquestes valoracions d'avui per situar-nos a polítiques de futur, en que tots hi estem treballant.

Aquest Consell General, des de la perspectiva de la responsabilitat, no pot girar l'esquena als problemes d'avui per raons de planificació del futur. I la realitat d'avui passa per aportar solucions a tots els sectors als que afecta el tabac, a l'agrícola, al comercial i a l'industrial. I aquest suport entenem i desitgem que es porti a terme sense excepcions ni exclusions de cap de dits sectors. L'economia del tabac és un teixit molt entrelaçat i els poders públics estem en l'obligació de preservar-lo i si cal transformar-lo, en la seva globalitat.

Considerem injustes, o almenys del tot injustificades, algunes de les referències que l'esmena que es debat fa tant als fabricants de tabac com al propi govern, caricaturitzat com un mer instrument al servei d'un grup oligàrquic que controla la indústria i el comerç del tabac. Certament, sense un sector industrial del tabac dinàmic, avui Andorra tindria més problemes afegits. Tots som coneixedors de les sinèrgies comercials, industrials i laborals que genera dita indústria fet que, ens agradi o no, ens obliga a preservar-la, i amb la mesura que sigui possible adequar-la als interessos generals dels país.

Contràriament a l'exposició generalista i maximalista de l'esmena a la totalitat, el projecte de llei recull i justifica abastament en la seva exposició de motius quina és la raó, la finalitat i els efectes que es pretenen

obtenir amb les modificacions que es proposen. Altrament, es tracta de mesures que, a més d'ésser legítimes d'emprendre per qualsevol estat, troben la seva fonamentació en el recolzament d'un sector, com el del tabac, que té incidència general en la nostra economia productiva i afecta a un ampli sector de la població laboral d'Andorra.

Per aquests motius, Coalició Nacional Andorrana votarà negativament l'esmena objecte del debat, tot recolzant la iniciativa del govern, que com tot projecte és perfectible i en aquest sentit el nostre grup donarà suport a alguna de les esmenes presentades pels diferents grups parlamentaris.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Grup Lliberal? No?...

Agrupament Nacional Democràtic: Sr. Ladislau Baró.

El M.I. Sr. Ladislau Baró:

Gràcies, Sr. Síndic.

Per segona vegada dins de la mateixa legislatura l'actual govern ens ha proposat examinar una possible modificació de la tarifa general de les taxes al consum. Es sabut que les modificacions que es puguin establir en aquesta llei tenen capacitat d'afectar de forma important els rendiments econòmics de tres sectors força rellevants dins l'estructura productiva del nostre país: agricultors, comerciants i fabricants de tabac.

En l'anterior ocasió en la que el Consell General va tenir l'oportunitat d'examinar aquestes taxes, els diferents grups parlamentaris, en el si de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, van arribar a un compromís ampli -encara que no unànime- per tal d'ajustar les taxes als nous condicionants de l'economia andorrana. I cal recordar també que per unanimitat de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost va formular un seguit de recomanacions encaminades a trobar solucions a mig termini en relació al complex nus de qüestions relacionades amb l'activitat agrícola, amb la fabricació del tabac i amb la competitivitat comercial del nostre país.

De les aportacions realitzades per la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, l'Agrupament Nacional Democràtic reté especialment la necessitat d'estudiar de forma seriosa els diferents aspectes vinculats amb la viabilitat econòmica dels sectors implicats en el que podríem denominar l'economia del tabac d'Andorra. Necessitat d'estudi i d'avaluació que únicament té sen-

tit si està encaminada a trobar solucions que garanteixin la viabilitat dels sectors abans esmentats.

Es per això que considerem que cal trobar una solució negociada a la problemàtica del tabac.

Així ho vam manifestar als representants dels sectors econòmics que ens van fer arribar les seves inquietuds. I així ho manifestem avui en la sessió del Consell General.

Cal que el govern assumeixi la iniciativa que li pertoca per encarar, des de la reflexió, una negociació entre els sectors implicats per tal de trobar un equilibri entre els seus respectius interessos que, a la vegada, sigui compatible amb els criteris adequats pel desenvolupament econòmic general del país.

A ningú se li oculta que cal introduir elements de racionalitat a l'actual política econòmica del tabac. Les relacions amb el nostre entorn econòmic -països veïns i Unió Europea- així ho aconsellen. Cercar des de la concertació quins són aquests elements és tasca que correspon als poders públics i l'Agrupament Nacional Democràtic està disposat a participar en aquest procés.

En canvi, i aquesta és la situació en la que malhauradament avui ens trobem, entenem que la modificació conjuntural de les taxes, sense que estigui recolzada en elements que permetin assegurar a mig termini la viabilitat econòmica dels diferents sectors del nostre teixit productiu, no s'adequa a cap estratègia pensada i concertada.

D'altra banda, no som partidaris de votar l'esmena a la totalitat plantejada per Nova Democràcia. No és únicament amb una discussió sobre les taxes -convertida sovint en una guerra de taxes- que es trobaran solucions a la problemàtica que tenim sobre la taula. No és amb un estira i aflixa parlamentari al voltant de determinades xifres que es trobaran respostes consistents a una qüestió estructural de la nostra economia. Demanem al govern que recordi les recomanacions de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost i exerceixi la iniciativa política que li encomana la Constitució. Que concerti amb els sectors implicats i que busqui el recolzament de les forces polítiques.

Cal trobar mecanismes que permetin reordenar la política econòmica del tabac, de forma gradual i sense perjudicar cap dels sectors implicats. El debat d'avui, sense elements que permetin situar la discussió econòmica en els seus justos termes, ens sembla desenfocat. És com si amb aquesta votació s'hagués de donar raó als uns en detriment dels altres o viceversa.

Per l'Agrupament Nacional Democràtic no es aquesta la qüestió. No compartim ni l'actitud del govern ni la de Nova Democràcia i, per tant, el nostre posiciona-

ment en el debat d'avui s'expressarà en forma d'absència.

Estem, però, disposats a participar en la discussió de les taxes dins de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost i tractarem de propiciar dins aquesta instància legislativa un ampli consens. De qualsevol forma volem reiterar, per acabar, allò que és essencial en el nostre plantejament: si el debat conjuntural de les taxes no va acompanyat d'una discussió a fons sobre la racionalització del nostre teixit productiu, tots plegats estarem perdent el temps.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Consellers no adscrits: Sr. Vicenç Mateu.

El M.I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, encara no fa onze mesos, concretament el propi passat 30 de juny, el Consell General va aprovar la modificació de la tarifa general de taxes al consum específicament per allò que es refereix a les taxes al tabac.

Prèviament a l'aprovació del que efectivament va suposar un augment de les taxes, en el si de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost -i tal com s'ha dit aquí repetidament- tingueren lloc una sèrie d'interessants discussions i debat sobre la situació passada, present i futura del tabac i la seva relació amb el futur de la pagesia andorrana. Es parlà aleshores de l'excessiva dependència per no dir gairebé exclusiva dependència, de la pagesia andorrana en relació al tabac i dels efectes desastrosos cap a aquesta que el canvi en les condicions externes, de relació amb els països veïns podria comportar, es va discutir també sobre la necessitat de definició de qui es dedica de veritat a la pagesia i qui podria considerar-se com una mena d'industrial colliter, es va parlar de la necessitat d'endegar una política per al sector agrícola-ramader a mig termini que permetés superar la deixadesa amb la que s'ha tractat el sector afavorint per simple desídia la multiplicació industrial del conreu del tabac en perjudici d'altres possibles activitats tradicionals i amb un impacte diferent segons les parròquies i l'alçada del cultiu. Se'n va parlar en el si de la comissió i ja se n'havia parlat en el nostre programa electoral.

El resultat de tot allò fou recollit en l'informe de la comissió adoptat per unanimitat, on es demanava com a conseqüència de tot plegat que el govern iniciés una revisió general del sistema agrícola i ramader de forma

decidida, progressiva, prudent i assenyada, tenint en compte la importància de la pagesia andorrana i la definició activa d'una política agro-ramadera realista integrada en el model global de país.

Deu mesos després ens tornem a trobar discutint del tabac. A nosaltres ens hauria agradat de fer-ho a l'entorn d'unes línies d'orientació polítiques, d'un pla d'accions que el govern ens hagués presentat d'acord amb les indicacions que, per unanimitat, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost va fer.

En lloc d'això, constatem que el govern s'ha limitat pura i simplement a xutar la pilota endavant, a ajornar el problema sense resoldre'l proposant de nou una revisió pura i simple de les taxes. A passar la pilota al camp del consell com en tants altres temes. Per manca d'imaginació, per deixadesa, per abdicació política, perquè ja ens va bé o per liberalisme a l'andorrana.

Vista la situació, i havent de decidir sobre l'esmena a la totalitat presentada pel Grup del Sr. Bartumeu, el nostre Grup, Iniciativa Democràtica, considera que hi hauria almenys, dues formes alternatives de procedir. La primera, recolzar l'esmena a la totalitat, amb retorn del projecte de llei a govern. De fet, tal com ja s'ha dit, el govern no ha pas fet la feina tal com se li va dir, i des d'aquesta òptica, la de la reprovació bé es podria fer. Ara bé, entenem que això és defugir el problema, deixar les coses tal com estan, no afrontar que la responsabilitat dels poders públics que no és d'ajornar els problemes o de dir simplement no, sinó que, en una òptica de treball constructiu, la nostra feina ha de ser d'avançar propostes que permetin endegar una política de protecció de l'agricultura i la ramaderia a mig termini que asseguri el futur del sector, que protegeixi i ajudi el colliter pagès ramader davant el colliter industrial i que permeti un nou equilibri i no un clar conflicte d'interessos entre la pagesia i el comerç, sector que no passa precisament pel millor moment, que ha estat durant dècades el motor de l'economia andorrana i que cal tractar amb la consideració que es mereix.

Per tot això, Iniciativa Democràtica Nacional ja va presentar, en el seu moment una proposta alternativa, amb ànim de construir, i que espera pugui ser convenientment debatuda i analitzada en el si del Consell General i potser en el si de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost.

Una proposta que es basa en els criteris següents:

- La necessitat d'una equiparació de les taxes pel tabac importat per la seva elaboració a Andorra (tabac espallilat) i per la importació de cigarrets. Un augment progressiu de les taxes, que ha de respectar el diferen-

cial amb els països veïns, que igualment té un comportament clarament alcista.

- L'increment progressiu de la recaptació que suposa l'augment de la taxa sobre el tabac espalillat hauria d'ésser destinat per llei com a ajuts a l'agricultura (uns 900 milions de pessetes anuals, fins arribar als 5.000 milions, segons els paràmetres actuals).

- En l'eventualitat que aquesta major imposició afectés l'actual contracte entre colliters i fabricants, l'estat, mitjançant la major recaptació de la taxa, aportaria les quantitats necessàries per compensar el desequilibri.

- La implantació dels mecanismes adients per tal d'afavorir una reconversió progressiva del sector agrícola andorrà, amb la finalitat de no dependre del conreu del tabac i poder diversificar la seva activitat, d'acord amb les específiques situacions de cada pagès/colliter.

- L'establiment per llei dels criteris d'atorgament dels ajuts amb el rigor necessari en el seu atorgament per tal que esdevinguin instruments eficaços per a la reconversió agrícola.

- No superar l'actual sostre impositiu als fabricants per tal de permetre la continuació de les seves activitats, i a més quan la seva contribució a la pagesia segons l'actual sistema (aproximadament de 4.500 milions de pessetes) ha d'ésser suficient per a una reconversió i pervivència de la pagesia.

- La necessària adaptació de les precedents propostes a l'acord comercial amb la Unió Europea que és el veritable artífex de la subsistència del sistema.

Per tant la nostra proposta, que va més enllà de la modificació de les taxes de consum, planteja la reforma global del sector primari de la nostra economia, pretén esdevenir una proposta constructiva i positiva que proporcioni un element de seguretat i pervivència del sector agrícola, d'acord amb les connotacions tan importants que té en el manteniment de la nostra identitat, i com a salvaguarda del medi ambient, proposta que permet mantenir un equilibri harmònic entre tots els sectors implicats: agricultors, fabricants, comerciants i consumidors.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Cap de Govern, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

Jo volia intervenir simplement per dir que quan se'n diu per part del Sr. Cinca "com a presoners dels afers lligats al tabac" he de dir que som responsables dels sectors lligats al tabac com de tots els altres sectors, fins allà on el govern en pugui ser.

Els sectors lligats al tabac comencen és evidentment pels colliters, segueixen amb els fabricants, continuen amb els importadors i arriben fins al comerç per no dir els distribuïdors i després els consumidors fumadors. Per tant, el tema no es pot tractar com si el govern quan presenta una mesura només la presentés pensant en una part d'aquest sector i això no ho podem admetre per una raó perquè és evident que no és així perquè afecta a tot un sector d'activitat força important -com s'ha dit molt bé aquí. Així hem sentit idees força bones tan les que hem llegit en l'esmena de Nova Democràcia com les que acaba d'exposar el Sr. Vicenç Mateu i també molt més les que ha explicat el Sr. Antoni Cerqueda com també el Sr. Ladislau Baró, és cert, que entre tots diem coses molt similars pel que respecta a aquest tema.

El fet és que ara fa deu mesos que la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ens va fer unes recomanacions -no s'havien fet mai. No s'havien fet mai perquè mai se n'havia parlat com ara d'aquest tema. El fet és que tots els governs anteriors aquest tema no l'havien tractat perquè les taxes si s'augmenten no és solament per una ambició recaptatòria que és legítima per evitar que la recaptació sigui d'una altra mena i sigui tan voluntària com és la del tabac -ja ho he dit d'altres vegades- només paga la taxa del tabac el qui vol fumar.

A partir d'aquí demanar que en deu mesos el govern faci el que no s'ha fet -diria segles, però, en fi, no cal anar tant lluny- durant tot el temps que el sistema del tabac ha anat creixent i fa una colla d'anys -no fa solament un any ni un any i mig- és abusi. I per això, com que és així, el govern està treballant en tot el que representa aquesta reforma -que s'està dient aquí- però, la contingència no solament és interior també és exterior. Així de la mateixa manera que el diferencial dels carburants, per exemple, té una fórmula automàtica que permet que no se'n parli en aquesta sala i que en canvi cada dos per tres el govern està canviant tarifes perquè és obligatori per la fórmula establerta ja pel Consell General, respecte al tema de les taxes del tabac vist en relació a l'augment enorme dels preus de les taxes de fora, dels països veïns, si Andorra continués sense parlar-ne les taxes continuarien sent les que hi havia fa dos anys i el diferencial seria més agressiu de cara al mercat exterior. Crec que aquesta és la motivació principal del govern, però si a aquesta motivació principal li afegim que entre l'entrada del nostre

govern i les propostes de taxes que s'han fet la recaptació de l'estat ha augmentat de milers de milions en aquest tema, em sembla que podem dir que malgrat que sí que hem de fer el que se'ns demana a tots plegats, és a dir, fer una reflexió -com s'ha dit aquí- sobre la possibilitat de reestructurar l'agricultura, és també cert -com han dit els senyors consellers- que és una reestructuració força difícil i força llarga amb la qual s'ha de ser molt prudent. Comptem afortunadament amb aquest diferencial, comptem afortunadament amb el fet que hi ha uns fabricants que poden girar cap el sector ramader i agrícola unes quantitats importants, perquè si no fos així ja avui dia no hi hauria sector ramader. Si alguns pagesos d'Andorra encara tenen l'atreviment i el valor de mantenir activitats tradicionals com és la ramaderia és perquè per algun altre costat els hi arriba, minçament en alguns casos, al resultat de les taxes del tabac i de la producció del tabac a Andorra. Per tant, a partir d'aquí es pot parlar molt d'aquest tema, se'n pot fer un tema molt general, però no s'ha d'oblidar que els colliters i els fabricants amb les converses que han mantingut amb tots els grups parlamentaris i amb el govern han anat junts a demanar la mateixa cosa i, per tant, és abusiu parlar que ningú sigui presoner d'un sector o d'una part d'aquest sector.

El que sí que és molt cert és que algunes de les idees que han dit vostès són tingudes en compte pels treballs que estem fent. Els estem fent, però repeteixo no se'ns pot exigir que fem nosaltres el que no s'ha fet com a mínim durant cinc o deu anys.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Cinca.

El M.I. Sr. Jordi Cinca:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, molt breument després de sentir especialment la intervenció del Sr. Baró i del Sr. Mateu, penso que potser fins i tot haurien estat més brillants que al que li ha tocat defensar l'esmena a la totalitat i que han anat en perfecta sintonia amb el que des d'aquí hem volgut exposar. Potser com que no eren coneixedors de la meva intervenció no havien previst el poder contestar també o parlar també o argumentar també sobre l'última part de la mateixa en la que es demanava que tornar aquest text al govern no era amb una vocació -he insistit- de deixar-lo en un calaix sinó de veure en quina mesura calien mesures d'ordre fiscal per donar suport a aquests plans de viabilitat que tant s'ha parlat en aquesta cambra. Ens dóna la sensació que el perill

de fer-ho al revés, és a dir, de primer aplicar les mesures fiscals i després esperar que arribin els plans de viabilitat pot situar en un punt de certa comoditat al govern, al propi consell i, evidentment, de molta comoditat als fabricants perquè no s'hagi d'afrontar aquesta viabilitat, de manera que, anem perllongant una situació que tots coincidim a remarcar que ens acabarà portant a la malaurada desaparició del sector agrícola i ramader, i és amb aquesta vocació que demanem que es torni el text al govern i, per tant, crec que no és amb una vocació ni maximalista -com ha dit el Sr. Cerqueda- ni amb una vocació de portar el debat en el lloc on no és. Crec que -tot i les intervencions que s'han fet aquí- hem entès que el que estem discutint és el futur de l'agricultura més enllà del futur d'altres sectors també vinculats al tabac; sectors que per d'altra part ja han demostrat que tenen la seva perdurabilitat bastant garantida des del moment que han estat capaços de suportar les aportacions a l'agricultura que han estat capaços de suportar fins el moment actual i, a més a més, sense que això hagi minvat excessivament els seus beneficis.

Un altre tema que s'ha tocat en el transcurs de les intervencions, en aquest cas el propi Cap de Govern, és si som o no presoners d'un sector en concret. Jo preferiria pensar que no som presoners de ningú, òbviament, però, en tot cas -com vostè ja ha dit- obligació té de valorar en el seu conjunt les mesures que proposa el govern i és molt clar -i vostè mateix ho ha dit- que aquestes que aplica en aquest moment el govern beneficien només a una part del total dels agents del sector del tabac. Si això es fes de la manera que nosaltres proposem, és a dir, en l'ordre invers, creiem que hauríem trobat aquest punt d'equilibri entre el que és el sector comercial i l'agrícola i el que per l'altre costat és el sector dels fabricants. I és molt evident, Sr. Cap de Govern, el perquè els pagesos -i crec que ho he explicat suficientment en el meu discurs- van donats de la mà dels fabricants quan van a reclamar, perquè és l'única sortida que avui dia es capaç de donar l'estat, o els fabricants els hi paguen la collita o no tenen cap altra manera de que algú els hi compri, i l'estat no ha tingut l'enginy fins ara de crear els mecanismes per assegurar que aquesta collita tindrà comprador i aquesta és la raó per la qual els agricultors i els pagesos han d'anar de la mà dels fabricants, no pas per una voluntat o per una vocació d'afavorir-los especialment.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Alguna altra paraula? No?...

Passem, doncs, a la votació de l'esmena. Sí, és sí a l'esmena. No, és no a l'esmena i, doncs, sí al projecte del govern.

Recordo que és l'esmena que es vota. Preciso això perquè cada cop hi ha el dubte.

Votació:

M.I. Sr. Lasdislau Baró Solà: Abstenció

M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany: SI

M.I. Sr. Antoni Calvó Casal: NO

M.I. Sr. Miquel Casal Casal: NO

M.I. Sr. Antoni Cerqueda Gispert: NO

M.I. Sr. Francesc Cerqueda Pascuet: NO

M.I. Sr. Jordi Cinca Mateos: SI

M.I. Sr. Josep Dallerès Codina: Abstenció

M.I. Sr. Enric Dolsa Font: NO

M.I. Sr. Simó Duró Coma: NO

M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols: SI

M.I. Sr. Josep Garrallà Rossell: NO

M.I. Sr. Antoni Martí Petit: NO

M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora: Abstenció

M.I. Sr. Pere Moles Aristot: NO

M.I. Sr. Francesc Xavier Mora Baron: SI

M.I. Sr. Josep Angel Mortés Pons: NO

M.I. Sr. Jaume Riba Sabaté: SI

M.I. Sr. Josep Anton Ribes Roca: Abstenció

M.I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa: Abstenció

M.I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé: Abstenció

M.I. Sr. Estanislau Sangrà Cardona: NO

M.I. Sr. Jordi Torres Alís: Abstenció

M.I. Sr. Joan Travesset Grau: Abstenció

M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer: Abstenció

M.I. Sr. Miquel Aleix Areny: Abstenció

M.I. Sr. Josep Areny Fité: NO

M.I. Sr. Modest Baró Moles: NO

El M.I. Sr. Síndic General:

Recompte?

La M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Recompte: 5 Sí. 13 No. 10 Abstencions.

El M.I. Sr. Síndic General:

Doncs, es rebutja l'esmena i el text proposat per govern seguirà el seu tràmit en comissió.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passem al punt sisè de l'ordre del dia:

6- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat al Projecte de llei qualificada del reagrupament familiar en benefici dels treballadors estrangers residents a Andorra.

L'esmena va ser publicada al Butlletí del Consell General núm. 14/1996.

El govern vol la paraula? No?...

Passo la paraula a Nova Democràcia, grup que ha presentat l'esmena a la totalitat.

Sr. Xavier Mora, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Francesc Xavier Mora:

Sr. Síndic,

Srs. Consellers.

La primera mancança al seu projecte de llei és en l'exposició de motius, on es justifiqui la seva necessitat, per entendre, comprendre i fins i tot es pugui explicar de forma fonamentada les raons que el govern ha tingut per presentar un projecte de llei d'un col·lectiu que s'ha de regular conjuntament amb les autoritzacions de sojorn i treball dels treballadors estrangers en una Llei marc d'immigració.

El reagrupament familiar comprèn al cònjuge i fills i els ascendents en primer grau. Els dos supòsits estan regulats actualment.

La Llei de quota d'immigració de l'any 1992, aprovada pel Consell General el dia 13 de Juliol del mateix any, inicia la regulació del reagrupament familiar amb les autoritzacions de sojorn i treball prorrogables una vegada transcorreguts els primers sis mesos de treball.

Aquesta Llei de quota s'ha anat prorrogant en el que respecta al reagrupament familiar en les lleis de quota que de forma successiva s'han anat aprovant al Consell General.

Volem recordar que Nova Democràcia va esmenar la Proposició de llei presentada pel Grup Lliberal de la quota de residències passives del 1994, definint un resident passiu per reagrupament familiar que no és altre que l'ascendent(s) dels cònjuges, sense activitat laboral, pensionat i/o major de 65 anys, per conviure amb la seva família amb la cobertura sanitària a càrrec del país d'origen per mitjà dels convenis sanitaris amb la CASS o assegurança privada.

Doncs, cal deixar ben clar que la Llei de quota d'immigració ha servit any després any per regular l'entrada de nous arribats al Principat a partir de l'any 1992, així com el reagrupament familiar.

És per això que aquesta llei presentada pel govern és una vegada més una solució a l'esquena de la realitat diària que distorsiona el fet històric d'un país que ha acollit en totes les èpoques treballadors i no treballadors, sense legislació moltes vegades, això sí oferint la possibilitat, a les famílies, d'integrar-se globalment, optimitzant tots els recursos humans de la mateixa, i bona prova de tot això ho és la nostra societat actual per quant la major part de les famílies treballen els dos cònjuges i fins i tot els fills en edat laboral.

Per altra part, avui ens cal protegir el dret al treball d'andorrans i residents autoritzats.

La immigració al Principat ha mantingut un creixement paral·lel a l'important desenvolupament econòmic dels darrers anys.

Durant les últimes dècades, el nostre país ha estat el punt de destí de moltes famílies que van escollir de viure a casa nostra.

El fet migratori és avui examinat a tota Europa en especial atenció per l'augment de l'atur que fa igualment per la nostra petita societat la necessitat de prendre decisions que de no ésser així agreujaran la situació del mercat laboral.

I la solució no és altra que la Llei d'immigració, projecte inajornable que ha de servir per regular a tots els ciutadans estrangers residint al Principat des dels passius als de sojorn i treball tenint en compte el reagrupament familiar.

La Llei de quota ha esgotat les seves possibilitats, pretendre de continuar com ara, és actuar en contra dels interessos dels nostres ciutadans i residents. La situació interna del país no és la mateixa de l'any 1992, ens cal conèixer la realitat interna, ens fa falta saber quina és la creació i/o destrucció de llocs de treball per poder arribar a legislar adequadament a les nostres necessitats.

La creació d'una borsa de treball és, sens dubte, la resposta per un coneixement intern de la situació laboral.

Fins a la data ha estat sempre el mateix mercat laboral que en tot moment ha donat resposta a la problemàtica desenvolupada per les seves necessitats.

Sempre la mà d'obra poc o sense especialitzar ha trobat la feina per ella mateixa, sense existir cap mena de seguiment des de l'Oficina d'Immigració. Avui la realitat socio-econòmica no és la mateixa; la incorporació al mercat laboral tant d'andorrans com residents ha augmentat de forma alarmant pel nombre de sol·licituds que tots podem constatar que es presenten a qualsevol convocatòria de l'administració.

El reconeixement a una vida familiar digna, a un treball, a una qualitat de vida passa per legislar una Llei d'immigració restrictiva, recollint les necessitats reals i optimitzant els recursos humans del país per mitjà d'una borsa de treball que permeti donar prioritat necessària als ciutadans andorrans i residents. Aquesta prioritat ha d'estar supervisada per l'administració tant a l'hora de dur a terme la borsa de treball, la futura Llei d'aprenentatge resposta positiva que omple un buit al que donarem el suport necessari per tenir el més aviat possible la seva aplicació així com l'establiment de les mesures de control necessàries a fi d'evitar l'intrusisme i la competència deslleial de les empreses estrangeres que fomenten una competitivitat laboral en detriment sempre dels ciutadans legalment establerts.

El creixement econòmic s'ha pogut dur a terme gràcies als nous nadius. Des de la construcció de la carretera de la Seu d'Urgell a Andorra i la construcció de FHASA, el Principat ha necessitat la mà d'obra necessària per dur a terme infraestructures que els andorrans per ells mateixos no podien assolir.

Aquesta rebuda d'immigrants al principal s'accentua durant la guerra civil espanyola i la segona gran guerra d'Europa amb nombrosos refugiats i gent de pas, que el país va anar integrant, acceptant i que varen ajudar al desenvolupament del país que els havia acollit.

Molts varen esdevenir andorrans, altres avui ho poden ser o ho són els seus fills.

Andorrans o no aquest col·lectiu ha fet prosperar el Principat amb el seu esforç amb el treball diari en un país que s'han fet seu.

Novament per acabar repeteixo: la realitat actual, no és la mateixa: avui el país i aquesta cambra en particular ha de vetllar per legislar en una Llei d'immigració que doni resposta a les necessitats laborals del país, vetllant per la plena ocupació prioritàriament en aplicació al desenvolupament del títol II del Constitució.

Sens dubte, si aquestes responsabilitats no són assumides l'Estat andorrà es pot veure amb un desenvolupament de la problemàtica social que estem obligats per la nostra responsabilitat a evitar, essent tots coneixedors de la solució.

Conscients d'aquesta situació considerem necessari rebutjar el projecte de llei presentat, fent esmena a la totalitat.

És tot.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Canillo-Massana? No?...

Per la Coalició Nacional Andorrana: Sr. Antoni Cerqueda.

El M.I. Sr. Antoni Cerqueda:

Gràcies, Sr. Síndic.

L'esmena de Nova Democràcia al projecte de llei no qüestiona ni crítica el text que es proposa prendre en consideració. És bàsicament un reclam de la Llei d'immigració, la qual tots hem reclamat i som coneixedors que està en fase avançada d'elaboració -inclús ara el Sr. Xavier Mora, no solament ens ha reclamat la Llei d'immigració sinó que ens ha facilitat quins podrien ser els eixos principals d'aquesta llei, la major part dels quals nosaltres podríem compartir. Així doncs, la qüestió que cal plantejar-nos és si és urgent o convenient paralitzar el projecte de llei, o si pel contrari és justificat i procedent donar-li curs. Es tracta d'una qüestió merament estratègica en el temps.

El nostre grup creu convenient i necessari resoldre d'immediat totes aquelles situacions que afecten a la persona i a la família. Aquest és el cas del projecte de llei objecte de debat, en que les discrepàncies no estan en la necessitat de legislar, sinó en l'abast de la llei i en disposicions concretes del seu articulat, qüestions que poden i han d'ésser debatudes en el si de la corresponent comissió.

Definida la posició del nostre grup parlamentari sobre l'únic aspecte de l'esmena, és a dir, creient necessari regular d'immediat el reagrupament de les famílies dels treballadors estrangers residents a Andorra, Coalició Nacional Andorrana votarà negativament a l'esmena formulada per Nova Democràcia a la totalitat del projecte de llei i, en conseqüència, dóna suport a la iniciativa legislativa proposada pel govern.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal? No?...

Per l'Agrupament Nacional Democràtic: Sr. Joan Travesset.

El M.I. Sr. Joan Travesset:

Gràcies, Sr. Síndic.

Després d'haver escoltat algunes opinions dels grups parlamentaris a l'esmena a la totalitat presentada al Projecte de llei qualificada del reagrupament familiar en benefici dels treballadors estrangers a Andorra, em permetran que la nostra intervenció sigui més aviat genèrica i de caire global.

I si ho volem fer així, és perquè des de fa un parell o tres de mesos, a l'Agrupament Nacional Democràtic estem tots preocupats, i així ho venim manifestant amb certa insistència, preocupats, deia, de la dèria legislativa de l'actual govern.

Ahora, però, a govern no deu haver preocupat massa aquests tipus de comentaris i reaccions davant aquesta problemàtica. Més aviat diríem que ha encoratjat actituds que han conduït a situacions contradictòries i l'esmena a la totalitat, que ara discutim, n'és una ben evident.

Efectivament, vostè, Sr. Cap de Govern, fa un temps enrera va manifestar que calia legislar en matèria d'immigració. M'imagino que a tots els grups ens va semblar bé, ja que tots sabem perfectament que és i ha de ser el govern qui dirigeixi la política nacional i internacional d'Andorra.

Sobretot ens va semblar molt adient, en primer lloc, perquè és la seva responsabilitat i, en segon lloc, perquè hi ha matèries on cal buscar, perseguir, inclús el consens i deixar de banda els interessos de partit i la politiqueria.

No hem entès, doncs, que amb aquests freqüents discursos d'invocació al consens als que ens tenia ben acostumats, des del govern no s'hagi actuat en aquest sentit, ho sigui encetant un ample diàleg amb totes les forces polítiques del Consell General, per a provocar una fructífera concertació, sobretot en un tema tan delicat com és la immigració, que cal tractar amb molta cura, de manera reflexiva i amb una certa visió pragmàtica de futur.

Esdevé necessària una bona dosi d'implicació que ens conduïxi a cercar majoritaris criteris i punts d'acord que permetin identificar les diverses sensibilitats a l'hora de la plasmació dels textos legislatius i per

damunt de tot, inspirar seguretat jurídica i a l'ensem credibilitat del nostre estat.

No oblidem que estem parlant de persones, de la dignitat i el dret de persones que formen part de la nostra societat o que en poden formar part un dia.

Voldriem recordar que Andorra sempre ha estat una terra d'acolliment i solidaritat. Ho ha de continuar sent.

Serveixin, doncs, aquestes paraules com un toc d'alerta, un toc d'atenció que fem des de l'Agrupament Nacional Democràtic, d'una banda per a alleujar l'afany legislador del govern actual, que no ajuda precisament a consolidar les nostres institucions i, d'altra banda, per a suggerir, i quedi clar de forma constructiva, suggerir, deia, un esperit de comunicació i participació a l'hora de desenvolupar, per exemple, els diferents capítols del títol II de la nostra Constitució, que com tots vostès ja saben, fan referència als drets i llibertats de les persones i que cal regular mitjançant lleis qualificades, com la que ens ocupa avui.

Per tant i en conseqüència de tot l'exposat, tot sigui dit de pas, esperant que es fomentin noves expectatives i altres maneres de procedir, donarem el nostre vot favorable a l'esmena a la totalitat presentada al Projecte de llei qualificada del reagrupament familiar en benefici dels treballadors estrangers a Andorra.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Consellers no adscrits: Sr. Vicenç Alay.

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies, Sr. Síndic.

Per a la nostra intervenció sobre l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari de Nova Democràcia em remetré, bé que no exhaustivament, a la motivació que acompanyava les esmenes que IDN va efectuar al seu moment.

Dèiem aleshores:

"Atès que el vigent Reglament del Consell General impedeix que els consellers no adscrits puguin presentar una esmena a la totalitat, Iniciativa Democràtica Nacional presenta 19 esmenes de supressió que concerneixen des del títol de la llei a la disposició final tercera, passant per l'exposició de motius i per tots i cada un dels diferents articles i disposicions.

El Projecte de llei qualificada del reagrupament familiar en benefici dels treballadors estrangers residents a Andorra -projecte de llei que, malgrat el seu títol,

també regula el reagrupament familiar dels andorrans- que ha presentat el govern únicament pot merèixer el nostre rebuig, ja que està inspirat en una filosofia política que trenca amb la tradició històrica d'Andorra com a terra d'acolliment i de solidaritat com d'altres companys han recordat.

Des d'IDN creiem que la regulació legal del dret al reagrupament familiar no pot fer-se de forma aïllada, sinó que ha de fer-se dins el marc de la Llei d'immigració, que haurà de redefinir la política immigratòria al Principat. Legislar sobre el reagrupament familiar dels treballadors estrangers sense haver establert, prèviament o simultàniament, el marc general sobre la immigració, és començar la casa per la teulada. En la sessió del Consell General de data 21 de març d'enguany, el Sr. Cap de Govern, responent a la pregunta formulada pel nostre grup sobre la borsa de treball, argumentava que abans de crear una borsa del treball calia legislar en matèria de dret laboral i regulació de la immigració. Semblaria que allò que és vàlid per a la borsa de treball ho hauria d'aplicar el govern a altres matèries encara més directament relacionades amb el fenomen migratori com el reagrupament familiar dels treballadors estrangers.

(Així constava en la nostra motivació, i així ho recull, aproximadament, la motivació de l'esmena de Nova Democràcia)

Dir -i segueixo amb el que era la motivació nostra, com pomposament es fa en el títol de la llei- que el reagrupament familiar és "en benefici" dels treballadors estrangers residents a Andorra i definir el reagrupament familiar com un "dret inalienable" -segon paràgraf de l'exposició de motius- i regular-lo, tot seguit, com es fa en el projecte de llei, sembla -dèiem- un exercici de cinisme polític.

Iniciativa Democràtica Nacional considera inacceptable i contrari a la Constitució que el "dret inalienable" al reagrupament familiar es faci dependre de la renda o nivell salarial dels treballadors. L'article 2 de la Declaració Universal dels Drets Humans proclama que ningú pot ésser discriminat en l'exercici dels drets i llibertats per motiu de la seva fortuna personal. Fer dependre el dret al reagrupament familiar de la fortuna personal, negant el dret als -entre cometes- "pobres" i concedint-lo als -entre cometes- "rics" és, senzillament, deplorable i inqualificable en un estat de dret, democràtic i social. En aquest sentit caldria -si es volgués ser conseqüent- intitular el projecte de llei com -entre cometes- "del reagrupament familiar en benefici dels treballadors amb alts salaris i en perjudici dels treballadors amb salaris inferiors".

Arribats a aquest punt recollim, en la nostra motivació, tot un seguit d'arguments que l'avalaven -bé, aquí suposo que il·lustrarà una mica la inquietud del Sr. Cerqueda per parlar sobre temes puntuals. A títol purament enunciatiu en citarem alguns:

- Del nombre d'autoritzacions concedides l'any darrer -per posar un exemple- el nombre potencial de beneficiaris tindria un sostre del 17,7 %. El 82,3 % restant en quedaria exclòs d'entrada.

- El projecte de llei, referint-se als ascendents, parla de possibles derogacions i es remet a un posterior reglament sense fixar els criteris a seguir, amb la qual cosa es vulnera obertament l'article 40 de la Constitució. A més, en aquest tema s'entra en contradicció amb el que s'estableix a l'efecte en la paral·lela Llei de residències passives.

- El projecte de llei es mou en la més absoluta ambigüitat quan es refereix al reagrupament de les persones de nacionalitat andorrana, amb greus problemes d'interpretació en alguns articles.

- No podem tampoc compartir els criteris de govern, que es defineixen en els articles 7 i 8 del projecte de llei, en relació a la varietat de tipus d'autoritzacions que es concedeixen als familiars reagrupats.

- Menys encara podem compartir la prohibició absoluta que estableix l'article 9 del projecte de llei en relació a que les persones que hagin obtingut una autorització de sojorn en virtut del reagrupament familiar amb un titular principal estranger puguin posteriorment exercir una activitat assalariada o no assalariada. La llei, pel contrari, per qüestions d'integració, hauria de preveure i facilitar el contrari.

- El tema de les revisions mèdiques -per posar un altre exemple- no queda ben resolt: se'n parla, sí, però no es defineix ni l'abast ni el contingut de les mateixes.

Bé, per finalitzar, acabàvem dient a la nostra motivació, i cito textualment:

"Aquestes són algunes de les raons que porten Iniciativa Democràtica Nacional a desqualificar el projecte de llei presentat pel govern i a manifestar la nostra intenció de votar favorablement una esmena a la totalitat si algun grup parlamentari la presenta."

Aquesta esmena a la totalitat ha estat presentada i IDN, en conseqüència, la votarà favorablement.

Moltes gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Cap de Govern, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

Intentaré resumir les intervencions que s'han referit al govern.

Pel que fa referència al Sr. Mora de Nova Democràcia ens ha fet un enunciat històric -que comparteixo- sobre el que ha estat el treball etc., però, s'ha de dir també una cosa i és que les circumstàncies econòmiques dels estats i del món canvien molt i en el cas d'Andorra han canviat i estan canviat els darrers anys precisament.

Pel que fa al Sr. Travesset que ha parlat de lleis precipitades, perdó no el Sr. Travesset sinó la mateixa esmena de Nova Democràcia quan parla que són lleis precipitades i poc reflexionades, aquesta no és així; potser en el cas d'alguna llei m'han pogut acusar que aquesta havia estat poc reflexionada, però això tampoc és cert; les lleis presentades han estat reflexionades, la reflexió pot ser errònia, però no que no s'hagin reflexionat, és clar però això segons el criteri de cadascú. La llei que ara ens ocupa ha estat reflexionada i treballada per assessors del Departament d'Interior, per la Policia, pel Departament de Treball i s'han informat també prop de la legislació del Consell d'Europa. És clar, aquí a Andorra tenim una Constitució prou nova que sempre tots la treiem a reflexió a cada moment com si fos l'única manera de discutir lleis, però hem de pensar que en els països en els quals la Constitució està més consolidada no es treu sempre la Constitució al debat per a justificar una o altra manera de fer lleis o no fer-les.

El que a mi em sembla que està clar és que la Llei d'immigració que tots sabem que s'ha de fer i que fa molts anys que s'ha fer i que no s'ha fet -també fa molts anys i no fa deu mesos ni un any i mig- es refereix a les persones que el govern, l'estat i el país voldrà admetre per entrar a Andorra. Ara estem parlant del reagrupament familiar de persones que ja viuen a Andorra, que ja hi són i que hi són malgrat les lleis de quotes amb una precarietat. Si hem de continuar amb les lleis de quotes per regular el reagrupament la inseguretat jurídica d'aquestes persones encara és més gran que no si hi hagués una Llei de reagrupament com a mínim com la que presentem o bé esmenada, fent veure alguns dels errors que hi pot haver o problemes d'interpretació -com ha remarcat el Sr. Vicenç Alay.

Pel que fa al Sr. Vicenç Alay aquest ha dit que és començar la casa per la teulada. El que és començar la casa per la teulada és tenir 40 mil estrangers a Andorra durant tots els anys que n'hem tingut i no haver fet res per regular la immigració d'aquests 40 mil estrangers o haver fet tant poques coses durant tot aquest temps -i d'això tots en tenim una part de responsabilitat. A partir

d'aquí estem en aquesta situació, i el fet és que arreu, a tot arreu, sobretot a Europa limiten el reagrupament familiar per motius d'interès d'estat i això és clar i no tenim perquè nosaltres ser menys que els altres.

Andorra sí que ha estat un país d'asil tant com és vulgui; ha estat un país d'asil quan el país podia admetre un asil gairebé indeterminat fins a cert punt també, amb unes quotes de proporció amb els nacionals molt diferents de les que són avui dia i amb una situació econòmica en alguns moments molt més pròspera que l'actual com és obvi, l'actual a Andorra i l'actual als nostres països veïns. Per tant, em sembla que les contingències dels anys i de l'època en què vivim també s'han de tenir en compte malgrat que també hem de tenir en compte la història perquè tots sabem que a Andorra tenim un servei sanitari bo, tenim un servei de seguretat social que funciona, tenim un centre hospitalari que rutlla molt bé i tenim un cos mèdic hospitalari i extrahospitalari envejable per a molts països i això des del govern -i els que han estat al govern d'aquesta sala en tenen coneixement- es nota perfectament; es nota que hi ha una tendència a començar a considerar a Andorra com un lloc d'asil no solament polític -ara ja no es dona el cas a Europa que això sigui necessari, afortunadament- sinó d'un asil de tipus social o de tipus sanitari i això és perillós per al país; aquí el que s'haurà de decidir algun dia és el que volem, si volem tenir un país que estigui obert a totes les dificultats de les persones d'altres països que vulguin venir a Andorra a resoldre els seus problemes sanitaris o de caire social o volem que la gent que està al país pugui tenir un futur el més assegurat possible, perquè aquesta és la primera missió de cada estat i no hi ha cap estat que no faci això, per tant, nosaltres no serem més ni menys protectors dels nostres ciutadans que els altres estats.

Aleshores fer servir l'article 40 de la Constitució per parlar de pobres i rics a l'hora de fer reagrupament familiar em sembla perillós perquè no és aquesta la qüestió. És tracta de veure que si una persona que pot reagrupar família a Andorra serà una família que podrà sobreviure en condicions normals o serà una família que haurà de passar ràpidament a l'assistència social andorrana. Aquest és el tema, és vulgui o no és vulgui, és pot estudiar des de la responsabilitat o és pot estudiar des de l'utopia, és pot fer el que és vulgui, és farà.

Nosaltres creiem que aquesta llei era suficient per passar-la, tinc la impressió que s'ha dit que almenys 15 consellers votaran l'esmena i ens la retornaran perquè la remodelem, en fi, ja veurem el que presentarem després, però la veritat és que crec que tal com s'ha treballat, pels sectors que hi han treballat era suficient aquesta llei.

També m'hauria agradat que s'hagués pogut consensuar aquesta llei a tots nivells, però era una llei que té una certa urgència, per nosaltres la té, perquè cada dia ens trobem amb aquests casos que els hi estava explicant, de persones que és veu clarament que han vingut a Andorra a treballar per sis mesos per després poder acollir aquí a Andorra famílies amb dificultats de tota mena, i sobre això hem de reflexionar, són temes que s'han de posar a la llum pública, és posaran oportunament davant de la comissió que treballi sobre aquest tema, potser sí que el que farà falta serà tenir més temps tots plegats perquè la comissió que hi treballi sobre la futura llei pugui venir amb els representants de govern i els tècnics que puguin informar perquè es facin una idea de quina és la realitat, no solament les voluntats que poden ser molt lliberals o menys lliberals o molt obertes o menys obertes, però que han de tenir en compte el futur de la gent del país. Només voldria dir això que em sembla que resumeix el conjunt de la voluntat del govern respecte a aquesta llei, al marge de precisions o problemes d'interpretació o millores que s'hagués pogut aportar i que es poden aportar si vostès no voten totalment l'esmena i si passés a tràmit aquesta llei, com jo desitjaria.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Altres intervencions? No?...

Passem, doncs, a la votació de l'esmena. Sí, és sí a l'esmena i retorn del text a govern. No, és no a l'esmena i manteniment del text de govern.

Votació:

M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany: SI

M.I. Sr. Antoni Calvó Casal: NO

M.I. Sr. Miquel Casal Casal: NO

M.I. Sr. Antoni Cerqueda Gispert: NO

M.I. Sr. Francesc Cerqueda Pascuet: NO

M.I. Sr. Jordi Cinca Mateos: SI

M.I. Sr. Josep Dallerès Codina: SI

M.I. Sr. Enric Dolsa Font: NO

M.I. Sr. Simó Duró Coma: NO

M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols: SI

M.I. Sr. Josep Garrallà Rossell: NO

M.I. Sr. Antoni Martí Petit: NO

M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora: SI

M.I. Sr. Pere Moles Aristot: NO

M.I. Sr. Francesc Xavier Mora Baron: SI

M.I. Sr. Josep Angel Mortés Pons: NO

M.I. Sr. Jaume Riba Sabaté: SI

M.I. Sr. Josep Anton Ribes Roca: SI

M.I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa: SI

M.I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé: SI

M.I. Sr. Estanislau Sangrà Cardona: NO

M.I. Sr. Jordi Torres Alís: SI

M.I. Sr. Joan Travesset Grau: SI

M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer: SI

M.I. Sr. Miquel Aleix Areny: SI

M.I. Sr. Josep Areny Fité: NO

M.I. Sr. Modest Baró Moles: NO

M.I. Sr. Lasdislau Baró Solà: SI

El M.I. Sr. Síndic General:

Recompte?

La M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Recompte: 15 Sí. 13 No.

El M.I. Sr. Síndic General:

Doncs, s'aprova l'esmena i es retorna el text a govern.

Passem al punt setè de l'ordre del dia:

7- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat al Projecte de llei de modificació de la Llei qualificada de residències passives, amb text articulat alternatiu.

L'esmena va ser publicada al Butlletí del Consell General núm. 14/1996.

Govern vol la paraula? No?...

Passo la paraula a Nova Democràcia que és el grup que ha presentat l'esmena a la totalitat.

Sr. Xavier Mora, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Xavier Mora:

Sr. Síndic,

Srs. Consellers.

No és fàcil explicar a la cambra la motivació que ens ha mogut a presentar una esmena a la totalitat amb presentació de text alternatiu, sabent que els diferents grups parlamentaris no li donaran el suport necessari perquè pugui prosperar.

No obstant farem com si del nostre exposat n'estès pendent la decisió, els arguments són molts i diferents i el que ens mou per sobre de tot és l'interès general del nostre país, fet que tenim assumit i que avui ens ha obligat a mantenir la proposta de les nostres esmenes presentades a la Proposició de llei de quota de residents passius en el seu article únic presentada pel Grup Lliberal i que Nova Democràcia en aquell moment, va esmenar, donant contingut a un text presentat sense altra pretensió que autoritzar un nombre de residències passives.

Les esmenes presentades per Nova Democràcia eren un veritable text alternatiu que recollien la necessitat de regularitzar un veritable greuge comparatiu amb la resta de ciutadans i residents inscrits al Principat.

El nou projecte de residències passives presentat pel govern evidència sens dubte la ingovernabilitat a causa del doble llenguatge a l'hora de governar.

La iniciativa parlamentària del Grup Lliberal en la primera proposició de llei no era altra que una regularització de quota, per poder donar les autoritzacions necessàries regularitzant una situació sense cap altra contrapartida a canvi; aquesta iniciativa parlamentària va esdevenir inconstitucional sense el suport de Nova Democràcia que ja en aquell moment va manifestar clarament que la contribució hauria d'anar definida a la llei i no que fos el govern el que més tard via reglament ho resolgués.

Ara aquest darrer projecte, el tercer, confirma plenament que el propòsit del Govern Forné, des de l'inici, no és altre que subvencionar un col·lectiu en contra d'altres. La llei aprovada per unanimitat pel consell el dia 30 de juny de 1995, i el nou projecte confirma i reafirma el doble llenguatge i la ingovernabilitat d'un govern preocupat únicament en reduir una contribució d'un milió a 250.000 pessetes.

Aquesta situació ha comportat directament a subvencionar un col·lectiu privilegiat econòmicament que ha escollit el Principat majorment per motius fiscals, que fa de la seva residència una font d'ingressos per tot allò que representa fiscalment deixar la residència al seu país d'origen i que al Principat gaudeix del mateix benefici a nivell impositiu que la resta de ciutadans i residents i que per contra en rebran tot allò que rep qualsevol altre repeteixo ciutadà i/o resident.

La nostra economia que majorment fonamenta els seus ingressos amb la imposició directa a l'entrada de mercaderies al Principat, distribueix seguidament aquests ingressos en els diferents serveis que el ciutadà o resident rep de l'administració.

Els residents, andorrans o no, passius o per sojorn i treball, reben de l'administració els serveis que el govern finança en part o en la seva totalitat. Els ciutadans i residents per sojorn i treball aporten amb la seva activitat diària, sigui com a assalariats, sigui com a empresaris, comerciants, etc., l'aportació humana per la creació de riquesa que després es torna a distribuir en els serveis mantenint l'equilibri necessari pel bon funcionament de la nostra societat.

Amb aquest nou projecte el govern no ha respectat el desenvolupament de la tasca legislativa evidència palpable contrastada amb una llei de residències passives aprovada per unanimitat.

Vostè mateix, Sr. Forné, amb les moltes decisions contradictòries ha rebaixat la imposició dels passius a una quarta part de la que va ésser aprovada per unanimitat al legislatiu.

Des de Nova Democràcia conscients del desgavell que vostè pretén portar al text aprovat al 30 de juny, ha recuperat el seu text original, amb les millores escaients debatudes en comissió i n'ha fet un text alternatiu que evidència en el seu contingut una reflexió aprofundida del que ha de ser i representa al conjunt de l'economia, incentivant el consum intern i els ingressos de l'estat en compensació de tot el que reben del mateix.

La legislació ha de recollir la realitat i la voluntat del Principat a fi d'evitar qualsevol discriminació i/o arbitriarietat i a partir del 1993 del 14 de marc de desenvolupar la legislació d'acord amb la constitució i no fer-ho així en la comprovació d'una realitat que malgrat la unanimitat de la cambra, aquesta no ha estat respectada pel govern i aquest moviment presenta un nou projecte en frenar el desenvolupament legislatiu amb el propòsit d'afavorir uns residents privilegiats en detriment d'altres.

Andorra ha esdevingut en els darrer 30 anys, un lloc atractiu on poder residir, sense cap cost personal, rebent de la comunitat andorrana tots els beneficis com un altre ciutadà o resident qualsevol.

Aquest despertar a una realitat subvencionada afavorint uns residents passius i uns sectors de l'economia Andorrana no pot continuar.

Aquest col·lectiu que Nova Democràcia va definir en categories, segons l'edat i ingressos, per quan parlem de reagrupament familiar i jubilats, creiem que no ha

de contribuir -amb cap import, ni taxa, ni dipòsit per poder gaudir de la possibilitat de residir, això sí n'haurà de justificar uns ingressos, una pensió de jubilació i tenir la cobertura sanitària a càrrec d'un país amb conveni amb la CASS o assegurança privada i el tercer grup aquells que siguin menors de 65 anys i que resideixin al Principat d'Andorra almenys 183 dies l'any per poder ésser considerats residents fiscals i així deixen de contribuir als seus respectius països. Aquests darrers n'hauran de contribuir.

Benvinguts tots plegats, això si volem que aquesta regulació no sigui feta en detriment dels nostres ciutadans. No estarem al costat d'arbitriarietats per afavorir uns residents en detriment d'altres.

Andorra ha ofert als passius inversions immobiliàries de tota mena amb plus-vàlues d'infart: sense cap aportació o contribució a l'estat.

Andorra, els ha ofert un sistema bancari i operacions comercials, arreu del món, sense cap aportació o contribució a l'estat. Sense les autoritzacions administratives escaients.

Andorra els ha ofert la possibilitat de gestionar patrimonis, inversions, empreses, des dels seus propis domicilis, per mitjà d'instal·lacions altament qualificades sense cap aportació o contribució ni tampoc les autoritzacions necessàries.

Andorra els ha ofert el benefici d'una seguretat social de la que reben pensions i/o amb cotitzacions solidàries, una assistència subvencionada que ha servit per atraure un col·lectiu amb una mitjana d'edat elevada que representa un gran consum de prestacions sanitàries, subvencionades pels assalariats.

Andorra els ha ofert tota mena de serveis des de l'administració així com la infraestructura d'un estat sense cap contrapartida i ara la Llei de residències passives que per primera vegada elimina les arbitriarietats no s'ha desenvolupat via reglament perquè el govern ha escoltat la veu dels que no volen pagar, no volen contribuir justificant drets adquirits quan són els més beneficiats pel que reben d'Andorra i deixen de pagar al seus països d'origen essent a la vegada els menys solidaris tant en el seu país d'origen com en el nostre.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Canillo-Massana? No?...

Per la Coalició Nacional Andorrana: Sr. Cerqueda.

El M.I. Sr. Antoni Cerqueda:

Gràcies, Sr. Síndic.

L'esmena a la totalitat presentada per Nova Democràcia és, fonamentalment i en primer lloc una crítica frontal i directa al govern per no haver desenvolupat reglamentàriament la Llei qualificada de residències passives, aprovada de forma unànime per aquest Consell General el dia 30 de juny de l'any passat.

El nostre grup parlamentari vol recordar al ple del Consell General i en especial a Nova Democràcia que immediatament després de l'aprovació unànime de la llei esmentada, tots els grups parlamentaris vam prendre coneixement de que la llei que acabàvem d'aprovar, havia de ser modificada no des del punt de vista conceptual, però sí des del punt de vista tècnic. Així, per exemple, en la definició de jubilat tots els grups vam estar d'acord en que calia completar la definició continguda en l'article 3.

Es va establir un acord tàcit entre tots els grups parlamentaris per consensuar les modificacions que haurien de millorar tècnicament la llei aprovada. Aquest possible acord va comportar diferents reunions de treball entre els representants dels diferents grups. Però entre tant, i amb l'acord de govern per entrar un nou projecte de llei que estès consensuat entre els diferents grups, es va enrederir, amb el coneixement de tots els grups parlamentaris, el desplegament reglamentari de la Llei qualificada de residències passives.

Les reunions entre els diferents grups polítics no van permetre arribar a un acord unànime, per tant, el parer que es va fer arribar a govern, comptava amb l'acord majoritari dels grups parlamentaris.

És veritat que des d'aquell moment ha transcorregut més temps del que hauria estat desitjable. Finalment el govern ha presentat un nou Projecte de llei de residències passives que, a criteri de la Coalició Nacional Andorrana, conté bàsicament les esmenes tècniques que van suggerir els diferents grups polítics.

Però aquest nou projecte de llei ha merescut per part de Nova Democràcia, una esmena a la totalitat amb la presentació d'un text alternatiu, que modifica conceptualment la llei votada per unanimitat, el 30 de juny de 1995.

El text que el govern ens proposa es basa en la introducció de millores tècniques i mesures que facilitaran el desplegament reglamentari, tot flexibilitzant la imposició tributària per tal d'adequar-la als interessos generals de l'estat i la població afectada.

El text alternatiu de Nova Democràcia conté, al nostre criteri, alguns punts de vista interessants que podrien

ser analitzats mitjançant la formulació d'esmenes a l'articulat presentat pel govern.

En conseqüència, Coalició Nacional Andorrana votarà en contra de l'esmena a la totalitat que constitueix l'objecte del present debat, tot anunciant el nostre recolzament en aquells aspectes que representen millores al projecte de llei, en el cas de que aquest passi a tràmit en el sí de la corresponent comissió.

El nostre grup considera que políticament i institucionalment seria convenient i oportú mantenir la unanimitat aconseguida el 30 de juny de 1995, esmenant el text de forma rigorosa, precisa i només en l'imprescindible, palesant amb aquesta actuació la fortalesa i solidesa de les institucions del nostre estat.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal: Sr. Martí.

El M.I. Sr. Antoni Martí:

Gràcies, Sr. Síndic.

Hi han vegades que em dóna la sensació que la meua presència a la Comissió Legislativa d'Afers Socials quan es van consensuar els termes de la modificació de la Llei de residències passives, votada per unanimitat per aquest consell, havia estat un somni, del qual vaig despertar el dia que els diferents grups polítics varen presentar les seves esmenes al nou projecte de llei. Devia de ser un somni quan a excepció de Nova Democràcia els altres grups van decidir quins havien de ser els canvis que s'haurien d'incorporar per modificar una llei amb la qual ningú hi estava completament d'acord. Ara bé, parlant amb alguns companys de la comissió em vaig adonar que no havia estat cap somni o aleshores som molts els que vam somniar el mateix. També recordo que Nova Democràcia no va estar mai d'acord amb el que somniat o no van pactar les altres forces polítiques del consell i avui presenta un text alternatiu, al qual els lliberals, en coherència amb el somniat o no, no li podem donar el nostre vot afirmatiu. En definitiva i en sintonia amb el que vàrem discutir a la comissió nosaltres no votarem l'esmena i ja veurem com acaba a la comissió la llei i aquell dia espero estar despert.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic: Sr. Gilbert Saboya.

El M.I. Sr. Gilbert Saboya:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, l'ordre del dia ens porta doncs a pronunciar-nos sobre l'esmena a la totalitat amb text alternatiu presentada per ND al Projecte de llei de modificació de la Llei qualificada de residències passives, i per tant, a analitzar el text alternatiu respecte al text presentat per govern. Si procedim a realitzar aquesta anàlisi que consisteix en contrastar si el text alternatiu reflexa amb més gran mesura o millor els nostres plantejaments, o en tot cas, si podria permetre, vist el nivell de discrepància i estructura del text, que la posterior presentació d'esmenes a l'articulat permetés l'assoliment d'un text més acceptable respecte als nostres plantejaments, si procedim com deia a aquesta anàlisi ens adonem que el text alternatiu no ens aporta ni una cosa ni l'altra. Ni s'atansa més a les nostres posicions expressades en les esmenes a l'articulat del projecte de govern, ni facilita via esmenes a l'articulat la tasca respecte a aquest mateix text sobretot perquè reposa en una estructura clarament diferent i, per tant, fa més complex aquest procés. Per tant, queda suficientment clar que no donarem suport a l'esmena a la totalitat amb text alternatiu presentat per Nova Democràcia. I és que a part d'aquesta consideració inicial, existeixen punts problemàtics i divergents respecte als nostres plantejaments que passarem a comentar breument, i que motiven el nostre rebuig al text alternatiu.

Pensem que és massa abundant la regulació de temes adjacents a les residències passives, a part de ser poc coincident amb als nostres principis, com són, i per ordre d'aparició en el text: el dret a la nacionalitat, el dret a la propietat, el dret a la compra d'automòbils, el dret d'arrendament, el registre de la propietat, l'impost de transmissions patrimonials.

D'altra banda, el text alternatiu planteja problemes d'interpretació com poden ser la comptabilització dins de la quota anyal de residències passives dels reagrupaments familiars, el possible solapament de les categories de resident passiu per jubilació i de resident passiu per reagrupament familiar, la disfunció entre la voluntat expressada en l'exposició de motius sobre l'assimilació de la jubilació pel resident passiu i l'edat de jubilació dels andorrans i treballadors a Andorra i el resultat del redactat que defineix el resident per jubilació com a la persona que tingui drets passius i sigui beneficiari d'una pensió de jubilació vitalícia fet a més que en tot cas estaria definit per la llei del país que l'anomena beneficiari i per tant escapa a l'abast de la llei andorrana.

Existeixen certs conflictes que entenem que són punts que els autors de la proposta ens podrien segurament resoldre.

El que no es pot resoldre és la nostra divergència respecte a aspectes de filosofia política continguts en el text alternatiu, i que voldria resumir bàsicament en una insistent tendència al llarg del text cap al dirigisme i la dialèctica de l'enfrontament que no podem compartir.

Per tant, no votem a favor del text alternatiu, de la mateixa manera que no votariem una esmena a la totalitat sense text alternatiu, ja que suposaria la pervivència del text en vigor en la matèria, que en el seu moment vam votar, i que a partir de la reflexió dins del grup de l'Agrupament Nacional Democràtic vam fer, volem modificar en el sentit expressat per les esmenes a l'articulat. El procés d'anàlisi ens ha conduït a reprendre alguns posicionaments que havíem ja plantejat a l'origen, i a revisar altres punts, intentant emmarcar-los dins d'una filosofia que facin compatibles aquestes noves previsions amb la reflexió que estem duent a terme sobre la problemàtica global d'una llei d'immigració a dins del grup.

En el procés de debat de la llei existent, alguns van creure en la pedra filosofal, i tots plegats vam jugar a l'aprenent d'alquimista quan no a l'aprenent de bruixot.

Assumim avui els nostres errors i esperem poder trobar dins la comissió suport suficient cap als plantejaments expressats en les nostres esmenes a l'articulat, i constatem que existeixen opcions dins del consell, que aparentment han realitzat el mateix procés d'autocrítica i reflexió, i que han arribat, i ens en felicitem, a plantejaments convergents amb els nostres, i que per tant poden constituir una base més ampla per l'assoliment d'un text que reculli els nostres plantejaments.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Consellers no adscrits: Sr. Vicenç Alay.

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies, Sr. Síndic.

El passat 4 de març el govern trametia a aquesta cambra el Projecte de llei de modificació de la Llei qualificada de residències passives, la qual havia estat aprovada pel consell en la sessió del 30 de juny de 1995, és a dir, ara farà un any.

Sense voler aprofundir en les vicissituds d'aquesta llei, de tots conegudes, sí voldria assenyalar la unanimitat de tots els grups en el fet que la llei havia de ser modificada.

És en aquest context que el govern ha proposat el seu projecte de llei.

Estudiat detingudament el text del govern, hem de dir que IDN dissenteix en molts aspectes del mateix, raó que ens ha portat a efectuar 27 esmenes, esmenes que s'han de conceptualitzar com de fons en el sentit que canvien substancialment la filosofia del text presentat per l'executiu.

L'esmena a la totalitat que avui debatem constitueix un altre plantejament que concreta el seu desacord no en unes esmenes puntuals -com hem fet la resta de grups- sinó en un text alternatiu -com també els facultats del Reglament del Consell General.

IDN, des de la posició que ha inspirat les nostres esmenes no pot estar d'acord amb el text i els plantejaments del Grup Parlamentari de Nova Democràcia per quant, el redactat i l'esperit d'aquest text es troba tant o més lluny de la nostra sensibilitat que el redactat del text presentat pel govern.

Essent així, i sense entrar en valoracions puntuals -si de cas manifestar la nostra discrepància amb el sistema de taxes o bé amb la referència que es fa al dret de la nacionalitat fins arribar a la inclús possible inconstitucionalitat pel que fa referència a temes de fiscalitat i vull recordar que en l'anterior text que es va presentar va ser el nostre grup qui ho va denunciar i no voldríem haver de fer-ho novament- el nostre grup votarà desfavorablement aquesta esmena a la totalitat, esperant poder fer prosperar els nostres plantejaments en el treball en comissió.

Moltes gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Cap de Govern.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

Voldria dir sobre aquest tema que aquesta llei, que va ser la primera proposició de llei de la història d'aquest parlament postconstitucional, no va tenir gaire sort des de que va entrar i està clar que per això som aquí encara tant temps després. El que passa és que hi ha hagut -i això s'ha dit aquí- un consens a la comissió després de la primera votació perquè aquest tema s'havia de resoldre de manera que cada partit hi posés

la meua culpa -com ha dit molt bé el Sr. Gilbert Saboya i d'altres membres d'aquesta cambra- com fa el govern abans que ningú segur; el que passa és que, és clar, dóna la impressió que el Sr. Xavier Mora i Nova Democràcia estan obsessionats respecte al tema dels "privilegiats" per dir-ho així.

Respecte a aquest tema s'ha de dir una cosa, tots aquests suposats "privilegiats" o persones "d'alt nivell" que venen a Andorra pràcticament ja hi eren tots quan nosaltres vam començar a governar o quasi tots -si algun dia volen els hi farà una llista confidencial, naturalment, del dia en què van entrar i de qui són, de quants n'hi ha, i en quin moment i quin govern hi havia quan entraven cadascun d'ells, crec que això també és instructiu; de totes maneres aquest sí que és un tema que insereix perquè dóna la impressió que fem el que fem els més afavorits per la residència a Andorra continuen sent els més afavorits, això és així, és veritat, coincideixo amb vostè que és inevitable, tant si és diu que paguin 1 milió de pessetes com 250 mil pessetes, i la solució no és per via de llei, no crec que hi hagi una solució per via de llei, hi ha d'altres petits estats que tenen un comportament de cara a -diguem-ne- els "privilegiats fiscals" i el primer que fan aquests països és el que fa la nostra llei i és demanar una residència mínima d'un cert temps, però el que fan també és que aquestes persones participin en les activitats del país de manera que donin projecció a l'estat d'una manera o altra, i això és un conveni o és una mena d'acord tàcit que només es pot fer cas per cas, no hi ha altra manera de fer-ho i així es fa en d'altres llocs, de tal manera que, bé, si una persona realment només és a Andorra per avantatges fiscals, se li pot dir que per això no ens convé i, per tant, el proper any no se li renovarà la residència, és així de fàcil, perquè no hi ha cap necessitat de renovar una residència quan hi ha elements per dir que no aporta res al país. Aquesta és la nostra manera de pensar, però jo d'aquest tema m'agradaria no haver-ne de parlar perquè es va dir a la comissió molt assenyadament que s'havia de modificar la llei, que fèiem meua culpa, però el que no entenc és que si la llei s'havia aprovat per 1 milió de pessetes ara 250 mil pessetes és pitjor que 1 milió de pessetes, referint-nos als privilegiats segur, però, és clar, en un país que no hi ha declaració de bens, ni pensem que hi hagi d'ésser, no hi ha gaires altres solucions.

Per tant, jo subscric el que s'ha dit aquí per part del Sr. Gilbert Saboya sobre que hem de fer una reflexió entre tots -a dins de la comissió- per aportar tots els elements i mirar de treure aviat una llei que resolgui aquest problema llargament debatut al consell i al carrer també, i per això em congratulo perquè no passi l'esmena a la totalitat perquè seria una pèrdua de temps que ens portaria pràcticament a la segona sessió del consell per

aprovar-la amb la qual cosa el tema s'allargaria massa i que, per altra part, és independent l'aprovació d'aquesta llei segur de qualsevol altra llei, com la d'immigració o com qualsevol altra que pugui afectar a persones que han de venir a Andorra en un futur.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Alguna paraula més? No?...

Passem a la votació de l'esmena. Sí, és sí a l'esmena i retorn del text a govern. No, és no a l'esmena i manteniment del text de govern.

Votació:

M.I. Sr. Antoni Calvó Casal: NO

M.I. Sr. Miquel Casal Casal: NO

M.I. Sr. Antoni Cerqueda Gispert: NO

M.I. Sr. Francesc Cerqueda Pascuet: NO

M.I. Sr. Jordi Cinca Mateos: SI

M.I. Sr. Josep Dallerès Codina: NO

M.I. Sr. Enric Dolsa Font: NO

M.I. Sr. Simó Duró Coma: NO

M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols: SI

M.I. Sr. Josep Garrallà Rossell: NO

M.I. Sr. Antoni Martí Petit: NO

M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora: NO

M.I. Sr. Pere Moles Aristot: NO

M.I. Sr. Francesc Xavier Mora Baron: SI

M.I. Sr. Josep Angel Mortés Pons: NO

M.I. Sr. Jaume Riba Sabaté: SI

M.I. Sr. Josep Anton Ribes Roca: NO

M.I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa: NO

M.I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé: NO

M.I. Sr. Estanislau Sangrà Cardona: NO

M.I. Sr. Jordi Torres Alís: NO

M.I. Sr. Joan Travesset Grau: NO

M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer: NO

M.I. Sr. Miquel Aleix Areny: NO

M.I. Sr. Josep Areny Fité: NO

M.I. Sr. Modest Baró Moles: NO

M.I. Sr. Lasdislau Baró Solà: NO

M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany: SI

El M.I. Sr. Síndic General:

Recompte?

La M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Recompte: 5 Sí. 23 No.

El M.I. Sr. Síndic General:

Es rebutja l'esmena i el text continua la seva tramitació parlamentària en comissió.

Se suspèn la sessió.

(Són les 18h)

Es reprèn la sessió a les 18h35.

El M.I. Sr. Síndic General:

Proposo de tractar conjuntament els punts vuit i nou de l'ordre del dia, vist que es tracta de dues esmenes a la totalitat (l'una amb text alternatiu i l'altra sense) però són al mateix projecte de llei. Doncs, proposo de fer les intervencions conjuntes, independentment de la votació que, evidentment, serà per separat.

No hi ha oposició? No?...

Procedirem doncs al debat conjunt dels punts vuit i nou de l'ordre del dia:

8- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat al Projecte de llei general dels ingressos tributaris.

9- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat al Projecte de llei general dels ingressos tributaris, amb text articulat alternatiu.

Ambdues esmenes van ser publicades al Butlletí del Consell General núm. 14/1996.

El govern vol la paraula? Sí?...

Sra. Ministra de Finances, teniu la paraula.

La M.I. Sra. Susagna Arasanz:

Gràcies, Sr. Síndic.

El Projecte de llei que presenta el govern referent a la Llei general d'ingressos tributaris té com a objectiu el constituir un eix vertebrador de l'ordenament tributari andorrà, que reguli per fi els principis generals en els quals aquest s'ha de basar.

En aquest sentit, el projecte de llei presentat defineix: el marc jurídic tributari; les classes de tributs, amb les seves definicions; el règim d'infraccions i de sancions; els procediments de gestió, recaptació i revisió administrativa.

El text presentat s'ha elaborat adequant-lo a la realitat social i jurídica andorrana i recull els principis constitucionals d'ordenament tributari, amb l'objectiu de garantir als ciutadans la seguretat jurídica, inherent en els principis constitucionals esmentats, envers a les actuacions tributàries de l'administració, ja sigui des del govern com des dels comuns.

Quant a l'esmena a la totalitat que presenta el Grup Parlamentari de Nova Democràcia està motivada per què, segons ells, la configuració de l'ordenament tributari és: deficient insuficient i oblida les exigències, els drets i els deures fonamentals dels ciutadans.

Per tant:

Quan es diu que la Llei general d'ingressos tributaris és deficient, què es vol dir? On és que no arriba? Quines matèries i principis generals de l'ordenament tributari no es legislen?

La llei que s'ha presentat, com ja he dit anteriorment però que crec que s'ha de repetir a fi de clarificar que es legisla, introdueix el règim jurídic general de les normes tributàries, establint les definicions i principis pels que s'han de regir els tributs.

No és un text que vulgui anar més enllà, no és la comesa d'aquest text sinó que han de ser normes posteriors les que han d'anar desenvolupant les matèries i principis, quan es consideren necessaris.

Així en aquest sentit es defineixen dins d'aquest marc, les classes de tributs, el fet generador, l'obligat tributari, la base i el deute tributari, les infraccions tributàries, els òrgans de gestió tributària, els procediments de gestió, recaptació i la revisió dels actes.

Quan es diu que és insuficient, que es vol dir? Que dins d'una llei marc de l'ordenament tributari s'han de legislar matèries pròpies d'un altra llei?

Quan es diu que no s'han d'oblidar les exigències, drets i deures fonamentals dels ciutadans, què es vol dir? Crec que qui els oblida és Nova Democràcia amb la presentació d'aquesta esmena a la totalitat, ja que el que es pretén amb aquesta llei és precisament dotar d'una seguretat jurídica a tots els ciutadans del país.

La motivació de l'esmena a la totalitat a la Llei general d'ingressos tributaris de Nova Democràcia fa referència a que la singularitat tributària del Principat s'ha de mantenir amb unes línies fiscals, consistents en: l'establiment de pocs tributs i una pressió fiscal baixa.

Aquest projecte de llei en primer lloc, no estableix tributs, no és l'objectiu de la Llei general d'ingressos tributaris, sinó que el que fa és regular els principis en què s'han de regir aquests i en segon lloc, permetre regularitzar la situació dels que actualment s'estan cobrant des del govern i des dels Comuns, donant als ciutadans les garanties jurídiques necessàries.

Per una altra banda quan parla d'una pressió fiscal baixa, què vol dir? Que vol introduir una línia d'impostos directes? encara que sigui baixa?

Però tot aquest discurs de cara a la galeria, no és el que hem de discutir actualment. El que estem discutint és la Llei general d'ingressos tributaris, text on no s'estableix cap tribut, ni quota tributària, ni pressió fiscal -ni alta ni baixa- sinó el que s'està discutint són els principis i les definicions generals normatives de l'ordenament tributari, cosa que és molt diferent.

També diu que no té la línia que requereix l'Estat andorrà com a base del seu ordenament tributari? La veritat, no sé quina altra línia pot tenir una Llei general d'ingressos tributaris que estableix principis i definicions, i que a més a més estan reconeguts per la generalitat de la doctrina tributària i de les legislacions més progressistes.

Que és desordenada? Pot ser perquè estan acostumats a treballar sobre la Llei general tributària espanyola i el text que presentem té una altra ordenació?

Que és deficient en tècnica jurídica? Aquí sí que no li sabria que contestar, però estaré encantada de presentar-los als experts en dret financer i tributari que han col.laborat a confeccionar-la perquè vostès els hi puguin ensenyar com s'ha de fer. I si en aquest punt l'únic que vol dir és que s'ha d'ordenar en capítols i en seccions, no crec que donada la transcendència del text que estem discutint sigui de vital importància un aspecte com aquest.

Que hi ha nombrosos buits legals? quins són? S'estableixen els principis i definicions de l'ordenament tributari. Que més vol legislar en la present llei?

Que l'administració té excessives competències? L'administració tan sols executa pel que fa l'aspecte tributari, perquè aquest és el cas que ens ocupa, el que aprova el Consell General mitjançant llei.

Que el text oblida aspectes fonamentals com:

- L'acreditació del tribut. No estic, en absolut, d'acord amb la seva apreciació ja que la realització del fet generador, produeix el naixement de l'obligació tributària.

- La prescripció. No hi ha cap oblit d'aquest important principi legal sinó que es fa referència a la modificació de la Llei general de les finances públiques, on es regula i no s'ha volgut reproduir el mateix article per no ser repetitius dient el mateix en dos lleis.

- La responsabilitat solidària a un tercer. Aquí vol imposar un principi de l'ordenament tributari espanyol on el responsable ha de ser fixat per llei. No hi ha dubte que la condició o qualificació de responsable s'adquireix per determinació dins de la llei, no com a causa de realitzar el fet generador del tribut o ser-ne beneficiari.

Que es dóna a normes inferiors atribucions de llei? No és cert. La llei de creació de cada tribut és la que establirà el fet generador, el tipus de gravamen, la base de tributació, etc., en definitiva els elements essencials de cada tribut. I no oblidem que és l'òrgan legislatiu qui regula els tributs.

Que no es dóna seguretat jurídica al contribuent? Crec precisament que es tot el contrari, qui no dóna seguretat jurídica al contribuent és Nova Democràcia amb la presentació d'una esmena a la totalitat.

S'ha de fer referència al procediment sancionador de l'IMI i taxa al Consum?

No és aquí on s'ha d'establir, ja que com molt bé sap, és el text de la llei particular qui fixa les sancions per un fets generadors específics i no una llei general.

Efectivament, tal com diu en la motivació a l'esmena a la totalitat, el govern en el moment de procedir a realitzar aquest projecte de llei va tenir en compte els textos ja elaborats, no tan sols el presentat l'any 1991 quan el Sr. Bartumeu ocupava la cartera de finances, sinó d'altres i és cert que el text que presenta el govern no és substancialment diferent als anteriors, però sí adaptat i millorat, i no hi veig res de negatiu en que així sigui, i per tant no estem assajant de dissimular-ho, el que també fa més sorprenent que hagin presentat una esmena a la totalitat.

De l'esmena a la totalitat de l'Agrupament Nacional Democràtic se'n poden extraure tres conclusions:

Primera: que estan d'acord amb una Llei general d'ingressos tributaris ja que en presenten una.

Segona: que el text que presenten és substancialment similar, quant als grans principis, al que ha presentat el govern.

Tercera: que no ha fet el mínim esforç per analitzar el text presentat i que l'esforç que realitzen només tendeix a anar en contra de qualsevol iniciativa de govern.

Vistos aquests criteris i actuacions en l'àmbit legislatiu em pregunto: Quins són els principis polítics en que es basa l'Agrupament Nacional Democràtic?

Volen treballar pel bé del país? Amb una oposició constructiva, de manera que els qui tenim actualment la responsabilitat de governar puguem gaudir de les seves reflexions i de les seves recomanacions. O per contra l'únic objectiu que té l'AND és anar sistemàticament contra el govern, per se, sense analitzar i reflexionar quines implicacions a nivell general comporten les seves actuacions polítiques.

Del text que han presentat com alternatiu se'n poden derivar les següents conclusions:

Primera: recull els mateixos principis i objectius que el projecte de llei que ha presentat l'executiu.

Segona: és una mala còpia de la Llei general tributària de l'estat espanyol, que per un altra banda, ja ha estat modificada.

Així doncs, pregunto a l'AND, quines són les diferències fonamentals entre un text i l'altre? La resposta és: cap i totes.

I perquè no hi ha cap diferència?

Doncs perquè una llei que recull els principis generals de l'ordenament tributari, i com bé defineix la paraula "generals" ha de recollir la totalitat dels principis vistos en un conjunt sense entrar en el detall, essent aquests principis tributaris normes genèriques, per la qual cosa no es poden presentar diferències substancials entre un text i l'altre.

El text alternatiu recull, per una banda, els mateixos criteris, definicions i principis que el presentat pel govern, i per l'altra banda, pel que fa l'articulat, si bé hi ha algun article que varia lleugerament en la seva redacció n'hi han molts on el text és el mateix.

I perquè al mateix temps diem que són diferents?

Doncs perquè una llei d'un estat sobirà con Andorra no pot, com s'ha fet en masses ocasions, copiar una llei d'un estat veí que no recull les singularitats de la nostra economia, a més a més de que és una mala còpia, perquè recull principis que potser tenien sentit dins de l'estat espanyol, ja que quan aquests van aprovar la llei que vostès han copiat no tenien la Constitució -que per cert sí tenim nosaltres quan presentem aquest text- i havien de recopilar, doncs, principis que més tard han esdevingut constitucionals i que, per tant, ja no té sentit que figurin dins de la Llei general tributària.

Però no vulguin transmetre als ciutadans una imatge que no és real, amb la presentació d'una esmena a la totalitat a un projecte de llei que regula els principis bàsics i les normes fonamentals de l'ordenament tributari, perquè efectuen una presentació d'un text alternatiu que no diu res que no digui el presentat pel govern i que en algun lloc diu més del que ha de dir.

Així doncs, vist que el text que ha presentat l'AND és el mateix, en qüestió de principis, que el del govern, però que per un altra banda en quan a la forma deixa molt que desitjar, crec, finalment, que si el Consell General vota a favor d'aquest text alternatiu, la tasca que s'haurà de dur dins la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost per adequar-lo a tota la doctrina tributària, serà de gran mèrit.

La nostra tasca és la de governar, la de proposar textos legislatius al Consell General que vagin encaminats a buscar un millor funcionament de l'estat, garantir la correcta i òptima utilització dels recursos públics i buscar alternatives vàlides pel desenvolupament de l'economia andorrana.

No ha existit mai cap problema per discutir els punts de vista, els criteris, els principis, tot el necessari per desenvolupar el sistema econòmic i social que necessita Andorra, com un estat modern i de progrés, que s'ha de mirar cap endavant, analitzar els problemes de finançament de l'estat, les relacions entre les administracions públiques, etc., i si bé entenc que s'hagin d'aportar modificacions a fi de millorar alguns aspectes que potser s'han de clarificar, no puc acceptar, en canvi, que es pretengui eludir el debat polític amb excuses tècniques. Si algun grup parlamentari considera que no ha d'existir una regulació general dels ingressos públics, que ho digui. És una opció política i es pot discutir en termes polítics, però en la meua opinió, les esmenes a la totalitat presentades pretenen evitar la llei esmentada sense dir-ho.

És per això que no podem esperar més temps per debatre aquest text en el Consell General. No podem esperar regular totes les matèries de l'ordenament tributari, en fixar principis en que s'ha de basar l'actuació de l'administració pel que fa la gestió tributària.

El Projecte de llei d'ingressos tributaris s'ha elaborat per donar seguretat jurídica al ciutadà. Aquest estarà molt més segur amb una llei general, inclús amb una llei mediocre si m'apura, que sense llei en absolut, i si en algun punt concret el text presentat pel govern no està prou afinat per això hi ha el tràmit d'esmenes a l'articulat.

Ja n'hi ha prou de no agafar la responsabilitat política que tenim en aquesta cambra, hem de lluitar contra un sentiment generalitzat que existeix avui en el país

contra els polítics, i quan em refereixo als polítics vull dir tots els polítics i això tan sols ho aconseguirem amb treball, garantint una governabilitat i amb una oposició constructiva.

El que sí els hi puc garantir és que sempre hem estat, estem i estarem oberts a les aportacions que se'ns puguin fer.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula al Sr. Jaume Bartumeu per Nova Democràcia per defensar l'esmena presentada a la totalitat del text.

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

Moltes gràcies, Sr. Síndic.

Bé, la intervenció de la Sra. Ministra de Finances obliga a fer unes quantes consideracions prèvies per aclarir conceptes.

Primer: que és exercir l'oposició en aquesta cambra, en aquest Consell General amb aquest govern.

Diverses manifestacions sortides de qualificats portaveus de la Unió Lliberal i també mantingudes avui aquí per la Sra. Ministra de Finances han volgut pretendre -com si ja s'expliqués prèviament el vot dels uns i dels altres- que el fet de formular una esmena a un projecte de llei presentat pel govern lliberal seria un acte d'irresponsabilitat i jo diria de guerrilla parlamentària que només aniria adreçat a obstaculitzar l'acció de govern. No hi ha res més allunyat de la realitat.

L'exercici responsable de l'oposició ens obliga a estudiar els projectes de llei tramesos a discussió parlamentària, treballar-los i formular-hi esmenes i les esmenes -com vostè sap- poden ser a la totalitat i parcials.

El projecte de llei que vostès han presentat, com tot seguit ho exposaré, requeria una esmena a la totalitat.

Però abans de fer-la, nosaltres hem examinat llargament el projecte. I fruit d'aquest treball hem formulat aquesta esmena que ara argumentaré amb consideracions polítiques de base, havent-nos llegit el text, i amb argumentacions derivades d'aquest estudi. Perquè -com vostè també sap- fruit d'aquest treball Nova Democràcia ha formulat quaranta-una esmenes a l'articulat pel cas que, de no prosperar l'esmena a la totalitat, es passés a la discussió en comissió del projecte de llei -això vostè ho sabia i s'ha oblidat de comentar-ho.

Que s'entengui bé, doncs, que per part nostra intentem fer, el millor possible, amb els mitjans que tenim, la nostra feina de consellers generals. I la fem treballant responsablement.

Segon: hauríem d'aclarir també de quina llei parlem. Sobretot ho hem d'aclarir aquí en aquesta cambra i també s'haurien d'aclarir els membres de govern.

Aquest migdia, baixant precisament d'Encamp, Sr. Pujal, he sentit per Ràdio Nacional al Ministre Portaveu de Govern que volia -així ho ha dit- "...manifestar públicament que una esmena a la totalitat de la Llei general dels ingressos tributaris comportaria un perjudici pels ingressos públics que afectaria el proper pressupost."

Senyors del govern, de quina llei parlem?

La llei que ara debatem no crea, no introdueix cap taxa -Sra. Ministra, estic d'acord amb vostè- no crea cap impost, ni permetrà cobrar cap nou ingrés tributari -expliqui-ho si us plau al Ministre Portaveu del Govern.

La singularitat tributària d'Andorra no consisteix en l'elaboració d'unes normes tributàries singulars respecte la Unió Europea sinó en la decisió de no implantar determinats tributs que tenen tots els estats europeus però que Andorra no tindrà o no hauria de tenir.

Tenir clara aquesta qüestió és fonamental a l'hora d'afrontar la regulació de la Llei general dels ingressos tributaris, ja que la singularitat de la nostra legislació fiscal no pot afectar negativament els drets de l'obligat tributari -com diu el seu text- ni tampoc a l'eficiència de l'administració.

El ciutadà andorrà ha de tenir uns drets equivalents als de qualsevol ciutadà europeu davant les finances públiques. I les finances públiques, amb independència d'estar menys dimensionades que en altres països, han de permetre que Andorra disposi de la mateixa capacitat i eficiència d'actuació que els demés països d'Europa.

La qüestió rellevant no és recaptar pocs ingressos tributaris perquè tenim una mala legislació i una deficient exigència dels drets tributaris per part de l'administració, sinó que la singularitat d'Andorra ha de ser l'establiment de tributs reduïts però fonamentats en una base jurídica i fiscal solida i equitativa. No és el projecte de llei del govern el que permet complir aquest requisit. Aquest és un Projecte de llei general dels ingressos tributaris singular en la forma i en el contingut respecte a la legislació comparada de la Unió Europea en matèria tributària.

Des del punt de vista formal, el projecte és ric en desordre, en confusió de terminologia, en reiteracions i en absències.

Des de la perspectiva del contingut, el projecte no compleix amb l'objectiu que es fixa en la primera frase de l'exposició de motius, no és el conjunt de normes comunes vàlides per a la generalitat dels tributs. No és la llei que garanteix una actuació objectiva de l'administració respecte al contribuent i tampoc és la llei que posa unes bases d'eficiència per la recaptació d'ingressos fiscals de l'administració. És un projecte per una llei nominal i de tràmit. És un projecte de llei desordenat i confús.

Tota llei general d'ordre tributari parteix d'uns principis generals i d'uns principis d'aplicació de les normes que aquest projecte no contempla, sinó que ve enunciant al llarg del text a mida que va necessitant desenvolupar els principis.

El projecte de llei és confús en la definició de conceptes. Així, canvia la denominació de "subjectes passius" o de "contribuent" que tothom entén perfectament, pel concepte novedós "d'obligats tributaris" concepte que el propi projecte de llei s'oblida de definir correctament, de manera que en la definició que fa en l'article 10 comença per l'obvietat: "Són obligats tributaris -i després de parlar molt- els obligats tributaris". Definició que s'agreuja en el segon paràgraf de la lletra a) quan concreta que tindran la consideració d'obligats tributaris les societats civils, herències jacents, comunitats de bens, etc. oblidant així que l'obligat tributari per excel·lència són les persones físiques i jurídiques.

Aquesta voluntat d'innovació en el llenguatge, és una de les prioritats del projecte de llei i una constant en tot el text. Així, al definir què són els impostos (article 3.2) afirma que "són tributs, el fet generador dels quals és un negoci, un acte o un indicador de capacitat econòmica de l'obligat tributari" és a dir, que un "acte o indicador de capacitat econòmica" -fumar un puro, lluir un abric de visó, passejar-se amb un descapotable- pot ser un fet generador d'un impost. El projecte de llei és deficient en tècnica jurídica -Sra. Ministra- en aquest cas s'oblida de remarcar que cal que es tracti d'actes o fets de naturalesa jurídica o econòmica.

En general, el projecte és dispers en la seva redacció. Així per exemple, en lloc d'assenyalar directament els elements dels tributs que obligatòriament s'han de modificar per llei, en l'article 2.4 crea el concepte "elements essencials dels tributs" i en l'article 4.1 estableix que la regulació dels elements essencials dels tributs correspon al Consell General. Al final diu el mateix, però d'una manera més recargolada.

El projecte reflecteix la inquietud del redactor per a plasmar alguns dels conceptes del seu manual de dret tributari de capçalera, oblidant que el text d'una llei, per general que sigui, no pot ser un manual sinó que ha de conformar un conjunt de normes per a ser acomplertes en un país concret i per a atorgar garanties als ciutadans. Com a exemple del que no ha de ser podem citar la definició que fa el projecte de llei sobre tipus de gravamen a l'article 24, una definició de manual, significativament sobrerera i innecessària.

El teoricisme no comprès del redactor del projecte també apareix a l'hora de no aprofitar aquest instrument bàsic de l'ordenament tributari que hauria de ser la Llei general dels ingressos tributaris per globalitzar normes que serveixin per tots els tributs, excepte que la llei particular d'un tribut assenyali el contrari.

I és que en alguns casos dóna la impressió que al projecte de llei li manca convicció respecte el que la llei ha de fer. Per exemple, la regulació dels terminis de prescripció queden relegats al que assenyala la Llei de les finances públiques. Aquí el govern oblidava que la finalitat de fixar un termini a la prescripció no es deriva d'un acte potestatiu de les finances públiques, sinó que la finalitat és atorgar més i més grans garanties al contribuent davant d'un mal funcionament de l'administració. És a la Llei general dels ingressos tributaris on s'han de fixar aquestes garanties i no a la Llei de finances públiques.

Per quina raó el projecte no estableix unes quanties de sanció aplicables a unes mateixes modalitats d'infracció de tots els tributs?. Per què no fixa uns marges per a la graduació de les sancions aplicables a tots els tributs? Per què no determina els límits màxims de les sancions?. Si totes aquestes i altres qüestions, les ha de reproduir cada tribut en particular la complexitat del sistema tributari andorrà augmentarà i la seguretat jurídica del contribuent no hi guanyarà.

A part de tot el cúmul d'errors formals que presenta el projecte de llei, l'aspecte més greu és el seu contingut en diverses qüestions que afecten negativament sobre la seguretat jurídica del contribuent, un aspecte sobre el que la Llei general dels ingressos tributaris hauria de guardar una important atenció.

En el projecte de llei, a l'establir el règim de determinació objectiva, singular o col·lectiva, el text conté una regulació que admet grans arbitrietats per part de l'administració sense que el contribuent pugui objectar-hi res. El sistema de determinació objectiva hauria de ser obligatòriament voluntari per aquells obligats tributaris que desitgin acollir-s'hi; en canvi, d'acord amb el projecte de llei, aquest sistema serà aplicable i cito la llei: "en els supòsits d'impossibilitat o greu

dificultat de determinar la base de tributació amb exactitud". Lògicament, qui determinarà la greu dificultat per delimitar la base de tributació serà exclusivament l'administració.

També el sistema d'estimació indirecta de les bases de tributació obre la via per una actuació excessivament arbitrària de l'administració en perjudici de la seguretat jurídica del contribuent. El projecte de llei no estableix la via perquè el contribuent rebati les bases estimades per l'administració, ni atorga cap garantia mínima al contribuent sobre l'objectivitat dels mètodes que utilitzarà l'administració per aplicar-lo. Amb aquesta llei general, aviat podran començar-se a regular lleis particulars dels diferents tributs -la qual cosa sembla que estem tots d'acord a fer- en els que tota estimació de les bases tributàries sigui arbitrària -i això no crec que ningú estigui d'acord a fer- per part de l'administració sense que l'administrat pugui dir-hi res.

Un comentari semblant pot dedicar-se a la regulació dels responsables solidaris dels deutors.

I podria anar-me allargant en altres comentaris d'aquesta llei.

Però, en definitiva, jo crec que aquí el que és important, Sra. Ministra, és que s'adoni vostè i els seus experts en dret tributari que nosaltres tenim legítimament un estudi de la llei sota un prisma diferent del de vostès, que això no és obstrucció parlamentària i que el que ens hauria de quedar clar és que aquest Projecte de llei dels ingressos tributaris presentat pel govern és una proposta -que nosaltres després del que li he dit i el que li estalvio perquè li puc donar després- poc elaborada del que ha de ser la llei bàsica que reguli les relacions fiscals entre l'administració i les persones físiques i jurídiques al Principat. El projecte té problemes greus de forma i de contingut que cal corregir amb caràcter previ a la seva tramitació com a projecte de llei. Calia i cal que el projecte de llei recuperi i faci seus molts dels plantejaments que recollim en les quaranta-una esmenes a l'articulat presentades pel nostre grup parlamentari. És absolutament necessari afrontar un canvi d'orientació en el projecte de llei respecte tot allò que en el futur pugui generar arbitrietats en les relacions entre l'administració i els contribuents, ja que en un estat de dret, la seguretat jurídica del ciutadà és prioritària. El text que ens presenta per debatre no es pot considerar més que com un primer esborrany del projecte de llei que el govern ha de revisar i tornar a presentar.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula a l'Agrupament Nacional Democràtic per defensar la seva esmena a la totalitat.

Sr. Ladislau Baró, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Ladislau Baró:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

Bé, Sra. Ministra de Finances el primer que li he de dir és que les seves preocupacions o les seves pors respecte a que es tracti per part d'algun grup d'evitar que el projecte de llei, que avui estem discutint, tiri endavant han de quedar absolutament dissipades. No pateixi, avui sortirem d'aquí amb l'entrada a tràmit dins del procés parlamentari d'un o altre projecte o proposta al text alternatiu de llei en relació a l'ordenació del sistema tributari, per tant, bona part dels neguits que vostè ens ha plantejat en la seva intervenció, doncs, en certa forma queden desvelats de forma radical.

Bé, alguns dels aspectes que volia comentar han estat contestats pel portaveu de Nova Democràcia, d'altra banda alguns d'altres també quedaran contestats al llarg de la nostra intervenció.

Simplement recordar-li d'entrada que bé, vostè ha remarcat que en certs aspectes el seu text i el nostre tenen similituds, tenen punts de coincidència i a la vegada ha remarcat -cosa que no estem totalment d'acord- que el nostre text s'assembla al de l'Estat espanyol, per tant, per una aplicació de la transitiva el seu text també s'assemblaria al de l'Estat espanyol.

Però, bé, la discussió, en tot cas, es situa en altres termes i la seva estratègia -diguéssim- d'intentar desvetllar la presumpta inconsistència del nostre text presentant-lo com una presumpta també còpia del sistema de l'Estat espanyol és una estratègia equivocada, en primer lloc, perquè no és veritat i, en segon lloc, perquè el que intenta en certa forma, doncs, es confondre a l'opinió pública.

Bé, per l'Agrupament Nacional Democràtic el debat d'avui, articulat al voltant de la Llei dels ingressos tributaris, té una especial importància. En el decurs de l'actual legislatura hem tingut oportunitat de fer sentir en diferents ocasions la necessitat d'elaborar una llei marc que permetés el desenvolupament de la futura legislació en matèria tributària. Podem esmentar, com a exemples més significatius, els plantejaments relatius a aquesta matèria recollits en el programa electoral del desembre del 93, el material programàtic que acompanyava la qüestió de confiança presentada pel govern Ribas la tardor del 94, així com les manifestacions expressades pel grup parlamentari en diferents debats

mantinguts en el si del Consell General. Plantejaments, tots aquests, que estan en perfecta sintonia amb els materials programàtics elaborats per la comissió encarregada dels assumptes econòmics i de finances públiques del nostre partit.

En el període que va del 1990 al 1993 Andorra ha fet un important esforç per posar-se al dia en una matèria institucional. Un esforç que avui encara continua.

De qualsevol manera, un dels principals objectius d'aquesta legislatura era i és el de posar en funcionament els mecanismes que permetin reorientar la nostra economia i millorar el teixit productiu, tot incrementant la cohesió social, cal, segons el nostre criteri, prendre tot un seguit de mesures en matèria de política econòmica encaminades, com a mínim, a la consecució dels següents objectius: millorar la competitivitat; diversificar l'economia; reduir el dèficit d'infraestructures -sobretot en matèria de transports; afavorir la tendència cap a l'equilibri pressupostari, i millorar la formació dins el mercat de treball.

La discussió sobre aquests i altres objectius econòmics s'ha d'emmarcar en un debat més ampli sobre el paper que el sector públic ha de tenir en el relleu de la nostra economia, així com sobre les dimensions que cal proporcionar a l'esmentat sector.

De qualsevol forma, avui no és el dia per entrar a fer aquest debat en profunditat. Sigui quin sigui el pes que la incidència de l'estat hagi de tenir dins la reorientació econòmica -dit sigui de passada que per l'Agrupament Nacional Democràtic aquest pes ha de ser clau en matèria de programació- el que cal es permetre que aquest -l'estat- tingui els mecanismes necessaris per poder articular propostes i solucions. Cal, per tant, dotar a l'estat dels instruments adequats per a promoure el bon desenvolupament econòmic. Com es sabut, molts elements de política monetària -per no dir tots- són aliens al marc decisional del nostre país. No passa el mateix però amb d'altres instruments essencials de política econòmica, com és el cas de la política fiscal. Aquest és l'objecte del debat d'avui.

De qualsevol forma, ha de quedar clar que en aquesta sessió no s'està parlant de dibuixar una política fiscal per un país que fins ara no n'ha tingut. Entre d'altres coses perquè aquesta afirmació no és certa. Andorra té -des de fa molt temps- una determinada política fiscal. Del que es tracta és d'optimitzar-la i racionalitzar-la. Un dels grans factors positius de la nostra economia ha estat determinat per l'atractiu fiscal que hem estat capaços d'oferir.

Amb la introducció dins del nostre ordenament jurídic d'una Llei marc del sistema tributari el que es propicia és l'establiment de les bases adequades perquè la

nostra fiscalitat pugui continuar sent tant o més atractiva, per tal de poder atreure, de forma regulada, inversions i recursos externs. Cal, per tant, dibuixar un sistema tributari eficient.

Volem felicitar al govern per haver fet arribar al Consell General un text que intenta sistematitzar els futurs esforços a fer en matèria tributària. El Sr. Forné havia anunciat aquesta possibilitat en ocasions anteriors i finalment podríem dir que el govern ha complert doblement el seu compromís, doncs, el text ha estat presentat dues vegades separades per una retirada del mateix que va permetre a la Sra. Ministra de Finances efectuar-hi algun retoc de cosmètica tributària.

Deixant, però, de banda aquestes consideracions cal ara recordar que la tardor del 1995, l'Agrupament Nacional Democràtic va formular esmenes a la totalitat a determinades lleis -com la Llei de la taxa sobre el registre de titulars d'activitats econòmiques- que suposaven la introducció de figures impositives dins l'àmbit tributari del nostre estat. Tal com es va explicar en la sessió del Consell General del 5 d'octubre de 1995 la nostra actuació política no es va recolzar en cap mena d'intencionalitat obstructionista o dilatòria. En matèria tributària cal ser especialment escrupolós a l'hora d'exigir coherència i solvència tècnica als textos legislatius.

La mateixa exigència de rigor que ens va moure a presentar les esmentades esmenes ens ha mogut també a articular tant l'esmena a la totalitat al Projecte de llei dels ingressos tributaris com el text alternatiu que avui defensem. És en aquest sentit que volem manifestar el nostre posicionament i remarcar les nostres discrepàncies en relació al document presentat pel govern, tot apostant per un text que, segons el nostre criteri, incorpora notables millores -i això no li ha de saber tan greu, Sra. Ministra, en tot cas, és la nostra opinió i estem exercint el nostre dret legítim com a parlamentaris.

Volem constatar que les diferències entre el text alternatiu i el projecte de llei del govern tot i ser molt significatives a nivell de contingut no presenten sempre ni de forma sistemàtica una diferència substancial i insalvable quant a ordenació i contingut de determinats articles, però únicament de determinats articles. Hem de remarcar per manifestar la nostra voluntat constructiva que ens hem limitat a introduir i modificar aquells aspectes considerats fonamentals i imprescindibles, tot fent un remarcable esforç -pel que sembla molt mal entès- per intentar mantenir i conservar, sempre que ha estat possible, la resta del contingut del projecte de llei.

Tanmateix -i creguin que em sap greu- importants divergències sobre allò essencial que ha de ser regulat

pel projecte de llei en qüestió així com la dificultat per controlar el posterior procediment de discussió d'esmenes parcials -sobretot quan aquestes són molt nombroses i el text és molt rellevant- han fet recomanable la presentació d'un plantejament alternatiu.

En aquest sentit ens interessa fer constar la nostra preocupació pel fet que molt sovint no es controla el resultat final dels textos legislatius, i això afecta la coherència final de les lleis, doncs no sempre s'aconsegueix harmonitzar dins la comissió legislativa diferents esmenes contraposades formulades en diferents parts de l'articulat. Però, això no s'arregla demanant als grups parlamentaris que no facin esmenes sinó que s'arregla negociant els recolzaments perquè quan una llei entri a tràmit el govern tingui una determinada capacitat de control sobre el resultat final de la mateixa.

D'altra banda i, si vostès ens ho permeten, senyors consellers, ens agradaria ara fer una breu passejada per la doctrina ja establerta en matèria tributària. L'estudi del dret fiscal comparat ens permet distingir dues grans opcions a l'hora de definir una determinada concepció del sistema tributari.

Per un costat, existeix un model que podríem definir com integrador, encapçalat per la doctrina italiana, que promou i determina el sistema fiscal mitjançant un únic codi integrador i desenvolupador de les diferents normes, lleis i reglaments reguladors del mateix i en el qual la norma marc hi queda inserida. França i Itàlia, per exemple, són països que segueixen els plantejaments d'aquest model.

Existeix, però, un segon model segons el qual es promou una llei marc reguladora de la totalitat de l'ordenament tributari que ha de contenir totes les disposicions bàsiques aplicables a qualsevol tribut, sistematitzant el dret tributari. Així, a partir d'aquesta norma vertebradora es va desenvolupant els diferents tipus de tributs. Aquest model fou introduït per la doctrina alemanya l'any 1919 i ha estat seguit per nombrosos estats entre els quals cal esmentar Espanya i Àustria.

Per Andorra ens sembla millor el segon model. La nostra realitat econòmica i social, i el nivell de desenvolupament actual de les diferents normes tributàries vigents fan justificable la implantació d'una llei marc de l'ordenament tributari que delimiti i reguli els diferents elements bàsics del nostre sistema, tot uniformitzant el contingut i l'estructura dels diferents tributs. Així, convé avançar gradualment en l'establiment d'un sistema fiscal modern, reformant i millorant els nostres instruments de política tributària.

El principal aspecte a criticar i corregir, segons el nostre criteri, sempre segons el nostre criteri, del projecte de

lleï presentat per govern ve donat pel fet que en el text esmentat no s'estableixen els fonaments bàsics de l'ordenament tributari andorrà. Resulta fonamental reforçar, sostenir i desenvolupar els preceptes constitucionals mitjançant aquests principis bàsics. Dins l'àmbit concret d'aplicació de la lleï, resulta fonamental per l'eficàcia de la mateixa -i ara els faré enfadar- que aquesta acompleïxi i desenvolupi el contingut de la Constitució -ja se que no els hi agrada que parlem d'aquest tema però la nostra obligació com a parlamentaris ens obliga a fer-ho.

I no pretenem caure -com de vegades se'ns acusa- en un excés d'escrupolositat constitucional. Ni ens volem erigir en guardians preliminars de les essències de la Constitució. Simplement -el que dèiem- els volem recordar que les nostres tasques legislatives han d'estar presidides pel bon desenvolupament dels preceptes constitucionals. Es tracta -com també dèiem- únicament, de la nostra obligació com a parlamentaris.

I és en aquest nivell que adquireixen especial rellevància els principis d'equitat, generalitat, justícia i legalitat establerts a l'article 37 de la Constitució, així com el principi de seguretat jurídica pels administrats. Per aquests motius és essencial la introducció d'un capítol preliminar regulador i desplegador d'aquesta esfera jurídica pròpia de qualsevol ciutadà i definida pel text constitucional.

Des d'un punt de vista general, el nostre text representa un salt qualitatiu en sentit positiu a l'hora de garantir els drets del ciutadà i d'assegurar a l'administració diferents mecanismes d'actuació eficaços i sempre dotats de cobertura normativa a l'hora d'implementar les polítiques tributàries.

En la redacció del nostre text hem tractat de posar un èmfasi especial en la necessitat d'articular mecanismes garantistes. Així, per tal d'harmonitzar el conjunt del sistema fiscal, amb la finalitat de donar la màxima seguretat jurídica als ciutadans, acomplint sempre amb els principis d'equitat i igualtat econòmica, hem considerat necessari reagrupar al màxim les definicions relatives a conceptes o procediments de qualsevol figura impositiva, buidant el màxim possible el contingut normatiu de les diferents figures específiques.

Resulta del tot incongruent el fet d'atribuir a aquesta lleï el caràcter de supletorietat -que vostès atribueixen- en relació a qualsevol altra norma tributària aplicable, desvirtuant totalment l'objectiu que la mateixa lleï pretén aconseguir. Entrant altra vegada en l'àmbit del dret comparat, cal recordar que la doctrina de les finances públiques en els països europeus amb més història en la mateixa segueix i recomana de forma específica la primàcia de l'aplicació de la norma marc envers qual-

sevol altra norma tributària, configurant-se, la primera, com la base de regulació del conjunt dels ingressos tributaris.

En d'altres paraules, no té sentit l'establiment d'una lleï marc -d'aquella que ha de definir les regles del joc en matèria de desplegament de la normativa tributària- si després qualsevol de les lleï específiques que s'elaboren en relació a aquesta matèria tenen la vocació o la possibilitat de modificar els paràmetres de la lleï marc i aquest és un dels grans defectes que nosaltres atribuïm al seu projecte de lleï. Si s'opta pel model alemany -com sembla que el govern també ha fet, en certa mesura- no es pot relliscar després cap el model italià i vostès aquí han creat una mena de figura híbrida, intentant dibuixar o advertint que ens plantejaven una lleï marc però, en canvi, després atribueixen caràcter supletori a les altres normes amb la qual cosa aquesta lleï marc deixa de tenir tot sentit. No és pot fer això, a menys que es vulgui un ordenament tributari confós i poc eficaç.

Entre alguns dels altres aspectes a part d'aquest que considerem essencial que s'han modificat cal esmentar: la introducció de correccions en la qualificació dels diferents tipus de tributs; elaboració d'una definició única del concepte d'obligat tributari, que incorpori el conjunt de drets i obligacions inherents a aquesta consideració; regulació més extensa de la responsabilitat (solidària i subsidiària) que es deriva de qualsevol relació tributària; incorporació de figures i definicions bàsiques pel funcionament eficient del conjunt de relacions administració-ciutadà com són la capacitat d'obrar i la representació en l'àmbit tributari -figures que vostès no contempen; simplificació de la descripció dels tipus de gravamen, deixant la seva concreció particular pel moment de l'elaboració de la norma pròpia de cada tribut.

No és aquest el moment, ni el temps limitat que el debat parlamentari imposa ens ho permetria, d'entrar en l'anàlisi aprofundida dels diferents aspectes que conté el nostre text alternatiu. Temps hi haurà en el si de la comissió legislativa per efectuar un estudi més detallat sobre el règim tributari que cal definir pel nostre país.

Sí que volem, però, a tall de conclusió, remarcar que el text presentat per l'Agrupament Nacional Democràtic -amb total voluntat constructiva- ofereixi tot un seguit de notables millores en relació al projecte de lleï de govern.

Hem presentat -al nostre modest entendre- un document amb més consistència estructural i amb més precisió en la definició de conceptes -i amb això no volem dir que el seu no tingués gens de consistència estructural i no tingués gens de precisió en els concep-

tes. Un document que incorpora diferents criteris i plantejaments que permeten una integració coherent en el conjunt de l'ordenament jurídic, així com un nivell més elevat de seguretat jurídica pel ciutadà.

Estem convençuts, i així ho hem tractat d'argumentar, que el nostre text pot tenir -en el cas que prosperi- una eficàcia superior a l'hora de dibuixar un ordenament tributari nou amb capacitat de contribuir al reordenament i al desenvolupament econòmics del nostre país als quals fèiem referència al principi de la nostra intervenció.

Per tot l'exposat, demanem el vot favorable del Consell General per l'esmena a la totalitat acompanyada d'un text alternatiu presentada per l'Agrupament Nacional Democràtic.

Moltes gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Agrupament Canillo-Massana? No?...

Coalició Nacional Andorrana? No?...

Grup Lliberal: Sr. Sangrà.

El M.I. Sr. Estanislau Sangrà:

Gràcies, Sr. Síndic.

La meua intervenció serà molt més breu, primer perquè no arriba al nivell de les intervencions que m'han precedit i segon perquè no estic segur, doncs, que la seva benevolència...

El M.I. Sr. Síndic General:

Perdó... no se sent...

El M.I. Sr. Estanislau Sangrà:

... em permetés de superar abastament el temps que m'atorga el reglament.

El primer aspecte que el Grup Lliberal vol destacar és que, tot i els esforços del portaveu d'AND per intentar fer-nos veure el contrari, el projecte de llei de govern i el redactar alternatiu que ens presenta aquest grup són textos molt similars quant a principis generals, quant a fons. La forma però sí que és diferent i potser és aquesta forma la que trenca la relació transitiva a la que feia referència el Sr. Baró.

Nosaltres arribem a la mateixa conclusió que ja ha exposat abans la Sra. Arasanz i és que o no s'han pres la molèstia d'analitzar el text que ha presentat el govern

o actuen, un cop més, amb finalitats merament electorals, d'oposició frontal i obstruccionista.

En qualsevol cas, s'ha de reconèixer les aportacions positives que té aquest text i que perfectament haurien pogut presentar en forma d'esmenes parcials; però, segurament, aquest mecanisme no és una caixa de ressonància tan potent com el d'una esmena a la totalitat.

L'esmena a la totalitat de Nova Democràcia, sobretot després d'escoltar l'explicació del Sr. Bartumeu, és més justificada. És clar, el contingut del projecte de llei que redacta el govern i el contingut de les propostes que planteja el Sr. Bartumeu són bastants diferents en molts casos, i com deia abans després d'escoltar sobretot l'argumentació del Sr. Bartumeu podem trobar o trobem justificada la presentació d'una esmena a la totalitat perquè Nova Democràcia vol anar més enllà de la simple definició del marc tributari general; en qualsevol cas, si vol anar més enllà ningú li impedeix d'exercir la seva potestat legislativa i proposar-nos un text que activi mecanismes impositius directes o aquells mecanismes impositius que la seva base ideològica demani. I, dient base ideològica podríem pensar en un terme que no he utilitzat jo sinó que ha utilitzat un membre de l'AND que és el de "dirigisme" i que ha sortit abans en aquest debat.

En qualsevol cas i un cop escoltada l'argumentació de Nova Democràcia la conclusió que se'n deriva és que sí és justificat el fet de votar a favor del retorn a govern del text que es presenta tampoc poden vostès de cap manera votar a favor del text que presenta l'Agrupament Nacional Democràtic perquè tampoc aquest text s'ajusta en absolut als plantejaments que el Sr. Bartumeu ha expressat.

Els arguments que fonamenten les dues esmenes a la totalitat han estat rebutats un per un per la Sra. Ministra de Finances a la que agraïm des del Grup Lliberal la seriositat en la seva tasca legislativa així com l'èmfasi que ha dipositat en contestar les argumentacions dels grups que han presentat esmenes a la totalitat.

Després d'aquestes contestes en matèria fiscal i tributària allò que queda ara pendent és aquesta reunió d'experts -a la que feia referència la Sra. Ministra de Finances- per contrastar l'opinió dels experts que han col·laborat en la redacció d'aquesta llei amb la del líder de Nova Democràcia -que segur que té moltes coses a dir- però reunió que estaria coixa si no comptés amb la presència i impecable opinió del portaveu de l'AND i dels seus manuals de dret tributari. Allò que queda palès un cop més és que els grups -AND, ND i amb l'interrogant sobre quina serà la postura final que adoptarà IND- que no es van saber posar d'acord per

impulsar una acció conjunta de govern, es retroben sota l'ombra de l'oposició sistemàtica i això -ja que el portaveu de l'AND feia referència al debat que va precedir a la votació de la qüestió de confiança- sí que ens sona a aquella coalició del NO que denunciava l'anterior Cap de Govern aleshores, Sr. Oscar Ribas, just abans de perdre la qüestió de confiança.

Bé -tornant al present i com ja hem dit abans- el text de l'AND conté algunes aportacions positives, més d'una en plural algunes i aquestes és concreten, doncs, en propostes de redactat que incideixen més, en alguns casos, en la defensa dels ciutadans i en clarificar les competències entre administracions públiques; no deixa de ser cert que aquestes aportacions positives s'haguessin pogut presentar en forma d'esmenes parcials al redactat i podrien haver estat incorporades, després de la discussió en comissió, al text definitiu sense el retard que suposarà tornar a encetar el tràmit legislatiu, cas de prosperar el text alternatiu que presenten.

En comptes d'això, els Srs. d'AND, els Srs. de ND, no sabem encara si els Srs. d'IDN opten un cop més per continuar fomentant un clima que no és més que el clima de crispació, d'instabilitat i d'inseguretat, clima que sembla convenir força a les seves aspiracions electoralistes.

I l'última reflexió que m'agradaria fer és que sobretot -ja dic l'opinió de Nova Democràcia deixem-la a part ja que justifica un text totalment diferent al que es presenta avui- la discussió de l'AND respecte al contingut del text que presenta el govern per a la seva aprovació ha estat jo diria que de caire molt tècnic, molt de detall i que el lloc adequat per aquestes discussions -per fer-les doncs de manera productiva, constructiva, etc.- és a la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, analitzant les esmenes parcials que es presenten al text.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Consellers no adscrits: Sr. Vicenç Mateu.

El M.I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies.

Bé, molt breument, jo no els hi parlaré ni de manuals tributaris ni de reunions d'experts ni d'electoralisme tampoc.

Bé, ens trobem damunt la taula amb un Projecte de llei general dels ingressos tributaris. Ens trobem també

igualmente amb dues esmenes a la totalitat, una demanant el retorn a govern del projecte de llei, l'altra amb text alternatiu.

Bé, nosaltres tal com dèiem en el programa amb que ens vam presentar a les eleccions generals el 1993, el nostre grup estava a favor, d'un Projecte de llei general d'ingressos tributaris. Entenem que aquest Projecte de llei d'ingressos tributaris és un primer pas, un primer pas que permet clarificar la situació, posar ordre, arreglar una situació desendreçada referent als tributs i que d'altres cops ha estat present en aquesta cambra.

Per això, nosaltres no estem d'acord en què hi hagi un retorn del projecte a govern i estem a favor de que se segueixi el tràmit legislatiu per treballar sobre un text que permeti trobar la millor solució possible per aquest tema.

Bé, per tant, el següent pas a seguir és el tema de l'examen dels dos textos presentats.

Cal decidir per l'un o l'altre, malgrat no ens satisfacin plenament, obrint la porta a la seva millora en el si de la comissió.

Per quin optar?

Si hem de fer un examen atent, si es vol deixar de costat la picabaralla partidista, nosaltres constatem que no hi ha excessives diferències entre ambdós textos, essent ambdós de caràcter eminentment tècnic.

Nosaltres som partidaris d'introduir certes modificacions al text del projecte de llei presentat pel govern, en relació a la definició dels tributs i els seus elements essencials, en relació a qui té la potestat de crear-los i la qüestió de la reserva de llei, com s'apliquen aquests, a la potestat dels comuns, entre altres qüestions.

Si examinem, d'altra banda, el text alternatiu que acompanya l'esmena a la totalitat de l'Agrupament Nacional Democràtic, o les esmenes parcials que aquest grup ha presentat paral·lelament, ens sembla que aquestes resolen millor els problemes abans esmentats.

Per tant, hi hauria dues línies de treball que s'obririen, dues possibilitats: d'una banda l'acceptació del projecte de llei presentat pel govern, perquè aquest seguís el tràmit legislatiu vers la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost per, en el si d'aquesta comissió -tal com reclama el portaveu del Grup Lliberal- esmenar-lo amb l'adopció d'algunes esmenes o la discussió d'algunes de les esmenes presentades per la resta de grups i concretament -en el nostre cas- per esmenes presentades per l'Agrupament Nacional Democràtic. O, d'altra banda, adoptar, ja d'entrada, el text alternatiu presentat en l'esmena a la totalitat de l'Agrupament Nacional Democràtic, fent que sigui aquest el text base

que segueixi el tràmit parlamentari. Pels dos camins entenem que s'hauria pogut arribar a una situació similar.

Per quina optem?

Optem per votar l'esmena a la totalitat de l'Agrupament i d'aquesta manera desvetllem aquesta qüestió que tant semblava preocupar al portaveu lliberal.

Per quina raó?

Perquè pensem que malgrat el que necessita Andorra és una certa tranquil.litat política que generi confiança -i compartim el que s'ha dit en aquesta cambra en aquest sentit- entenem que aquesta tranquil.litat política ha de ser el govern el primer en possibilitar-la. I això, entenem, es fa, entre altres, consensuant amb les forces parlamentàries les lleis abans d'entrar-les per assegurar-ne el vot favorable i evitar que els futurs textos legislatius escapin a tot control i coherència segons el sentit de les aportacions que des de distintes formacions polítiques puguin fer-se en les comissions. Entrar els projectes de llei sense haver assegurat un mínim suport per a aquests, malgrat el govern estigui en una situació de minoria parlamentària però possiblement per això encara amb més motiu, i intentar de passar els problemes al consell és senzillament irresponsable. I com a tal irresponsabilitat mereix ser reprovada.

Per tant, Iniciativa Democràtica donarà suport a l'esmena a la totalitat amb text alternatiu presentada per l'Agrupament Nacional Democràtic.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sra. Ministra de Finances, teniu la paraula.

La M.I. Sra. Susagna Arasanç:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, a nivell de Nova Democràcia i de l'Agrupament Nacional Democràtic els hi podem dir que...

El M.I. Sr. Síndic General:

Perdo... no se sent...

La M.I. Sra. Susagna Arasanç:

...s'ha fet també el comparatiu tant del text articulat presentat per l'Agrupament Nacional Democràtic com de les esmenes parcials de Nova Democràcia. Podríem començar també amb el mateix exposat que han anat

fent vostès al llarg de la seva intervenció però crec que tampoc és aquest el moment.

Pel que fa referència a Nova Democràcia ha quedat molt clara la seva postura però permetin mantenir-me en el que he exposat abastament en la meva anterior intervenció i almenys atorguin's el benefici del dubte ja que no és solament el seu grup parlamentari el que disposa de la veritat absoluta.

A nivell de l'Agrupament Nacional Democràtic. Estratègia equivocada, Sr. Ladislau Baró; em dirà que sota el meu punt de vista, evidentment, sinó ja no l'hagués-sim presentat nosaltres. No es tracta d'entrar en una discussió de la que no se'n traurà res de positiu, almenys en aquests moments i és per això que em remeto també al que ja he exposat i no entraré en un debat que no conduiria enlloc i no cal entrar en demostracions de quin és el millor text cosa que cau pel seu pes...

El M.I. Sr. Síndic General:

D'altres intervencions?

La M.I. Sra. Susagna Arasanç:

Perdó, Sr. Síndic, voldria afegir ...

(El Sr. Síndic assenteix)

El Sr. Vicenç Mateu diu que el govern ha de consensuar els seus textos legislatius abans que aquests siguin presentats al Consell General. Bé, Sr. Vicenç Mateu el que li puc dir és que això s'ha fet, si bé, potser, erroniamment, un cop aquest text ja estava entrat al consell...

(se sent riure)

...però, s'ha intentat fer. Del resultat d'aquest intent de consens, en aquets cas amb esmenes a l'articulat, en tindrem la resposta aviat.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Hi han d'altres intervencions sobre el tema de fons, abans de les al.lusions?...

Sr. Cap de Govern.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

Jo voldria, molt breument, recollir tanmateix la voluntat manifestada dels grups de l'oposició de no obstruir

-malgrat que el representant del Grup Lliberal continua pensant que sí que hi ha una possibilitat d'obstrucció; s'ha de veure si això és així i això s'anirà veient -estic d'acord amb el que ha dit el Sr. Estanislau Sangrà- però recullo l'ofertament de no obstruir sistemàticament segons quines lleis.

El que he de dir és una cosa -i potser per desdramatitzar aquest debat, que no és dramàtic sinó que és dens, extens i en alguns casos doctoral- que quan vam assumir la responsabilitat de governar, doncs, vam heretar entre d'altres coses uns eslògans del govern anterior que deien que ho fessim bé, el fet és que el govern anterior no va tenir temps de fer-ho bé o no li van donar temps -que quedi clar que no li van donar temps els seus aliats no pas nosaltres que estàvem a l'oposició; en fi, jo crec que l'eslògan d'ara és que ho estem fent bé -per fer un símil només- jo hagués preferit que s'hagués adaptat l'eslògan que ho estem fent millor, en fi, potser, serà el pròxim eslògan.

El que sí que voldria dir és que em fa l'efecte que vostès ho estan fent bé des de l'oposició malgrat a vegades l'excés de tall que es pren en algunes coses, però ho estan fent millor que nosaltres a l'oposició quan hi érem i, en canvi, nosaltres ho estem fent millor des del govern, amb el suport dels lliberals com és obvi, amb el suport de l'ACM i amb el suport de la CNA; em sembla que amb aquests paràmetres s'haurà de veure si aquesta llei i algunes d'altres que puguem presentar sí poden arribar a discussió amb una esmena a la totalitat amb un text alternatiu; amb esmenes transaccionals crec que es pot arribar a textos força diferents del primer i del segon, és a dir, de l'un i de l'altre, perquè aquí s'ha posat de manifest que sembla que no estem d'acord amb un o altre text, però les diferències al meu entendre no són tan fonamentals en el cas del text alternatiu de l'AND i del text presentat pel govern; sí que és de lamentar que no s'hagi pogut consensuar el text però -com ha dit la Sra. Ministra- en la discussió posterior -discussió que en el cas d'aquestes lleis es pot fer i es podia haver fet- es podien haver presentat les esmenes per via d'esmenes parcials i no totals -cosa que l'oposició que érem nosaltres fa dos anys no vam poder fer amb cap de les lleis que vam presentar.

Res més, gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Baró.

El M.I. Sr. Ladislau Baró:

Sí, bé, no tenia d'entrada la intenció d'intervenir perquè penso que tant la Sra. Ministra com nosaltres

mateixos com els altres grups -excepció feta potser del portaveu d'Unió Lliberal- hem intentat centrar sobretot el debat en aspectes tècnics i de virtualitat i eficàcia pels projectes que estaven en discussió, però hi ha hagut diferents al·lusions que han intentat contextualitzar una mica el debat d'avui en relació a la situació política o als paràmetres de política més general -cosa que és perfectament lícita i que està molt bé i que, per tant, nosaltres també entrarem una mica en aquest plantejament.

Vostè, Sr. Forné, acaba d'afirmar que ho estan fent millor. El que és cert és que estan durant més, però el fet de presentar -a tall d'exemple- projectes de llei al consell sense tenir assegurat el suport del mateixos, això no és governar en minoria; en qualsevol país el règim polític i les situacions electorals de vegades obliguen a governar en minoria però sempre, quan es governa en minoria, cal buscar els recolzaments puntuals abans d'entrar els projectes de llei al parlament per poder fer-los tirar endavant; altra cosa és que el govern els entri sense buscar el recolzament amb la qual cosa el govern perd tot el control sobre la producció legislativa final i aleshores el govern el que fa es introduir greus distorsions dins l'ordenament jurídic del país. Per tant, Sr. Forné, vostè deu tenir una concepció molt esbiaixada del que és fer bé les coses però, en tot cas, nosaltres no entenem que això sigui fer-ho bé.

D'altra banda, l'opció que tenen si no volen negociar les coses i es volen arriscar a que en el consell algunes no els hi passin, doncs, és mantenir-se en una mena d'estat de govern en funcions, és a dir, que no siguin capaços de implementar mesures legislatives, de moment no ho fan; però, de vegades, potser seria millor això que llençar lleis a la fossa dels lleons del debat parlamentari sí vostès no en poden controlar -com ha dit el Sr. Vicenç Mateu- l'acabament, és a dir, no en poden controlar el resultat final. Per tant, Sr. Sangrà i Sr. Forné han volgut treure el debat del seu punt de vista tècnic en el qual tots plegats l'haviem tractat de situar, doncs, llavors penso que val la pena puntualitzar algunes coses.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Alguna paraula més?

Sr. Pujal.

El M.I. Sr. Enric Pujal:

Gràcies, Sr. Síndic.

(El Sr. Enric Pujal té problemes amb el micro)

El M.I. Sr. Síndic General:

No funciona el micro...

El M.I. Sr. Enric Pujal:

La tècnica... es nota que no he estat gaires vegades aquí, en aquesta taula, intervenint.

Voldria naturalment no deixar passar sense la meua intervenció al que ha dit el Sr. Bartumeu. Jo, en primer lloc, li agraeixo doncs la seva observació, penso que en moltes coses em tinc que millorar, fa poc temps que soc portaveu del govern, naturalment, no soc perfecte, ni soc un especialista de la paraula, aleshores, és clar, és evident que vostè em trobarà defectes, això no ho dubto i, a més a més, li agraeixo que m'els digui i si pot ser en privat millor...

(se sent riure)

De totes maneres no comparteixo, naturalment, la seva ironia quan diu que a veure si la Sra. Ministra em pot informar millor i tot això... penso que això, Sr. Bartumeu, no realça aquest Parlament sinó tot el contrari; penso que això no ho havia d'haver dit, de totes maneres, vostè és un parlamentari i pot dir el que li sembli però jo també puc opinar.

Aleshores, fent honor a la veritat, jo li diré que la intervenció que vostè va escoltar a la ràdio no és exactament així, li dic això i, a més a més, em permeto convidar-lo a les rodes de premsa dels dijous a les 12h30 perquè la sentirà sencera la roda de premsa i no agafarà parts d'aquestes rodes de premsa. Si vostè hi hagués assistit -a aquesta roda de premsa- hauria vist que jo vaig parlar de la Llei del bingo, de la Llei de les residències passives, de les taxes al consum i dels ingressos tributaris -que vostès han fet esmenes a la totalitat i això naturalment dificulta com és obvi i evident la realització del pressupost del nostre govern.

Nosaltres i li torno a dir, potser, ho he dit masses vegades, Sr. Bartumeu, hem presentat un pressupost equilibrat i pensem mantenir-lo equilibrat malgrat tot el que està succeint. Jo vaig fer una crida ahir, doncs, als grups polítics de l'oposició perquè intentessin no retornar-nos els projectes de llei perquè això allargava el procés...

(se sent riure)

... i aleshores, naturalment, la recaptació per part del govern es veia seriosament afectada.

Sr. Bartumeu, faci un acte de sinceritat amb vostè mateix, miri el pressupost que ens va presentar vostè com a ministre de finances l'any 1991 i compari'l amb el que hem presentat nosaltres.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Bartumeu.

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

Miri respecte als actes de sinceritat en podem fer tants com vulgui no crec que sigui bo que anem mirant sempre l'any 1991 perquè sinó d'aquí a quatre dies quan discutirem el codi duaner li hauré de recordar quina actitud va tenir vostè davant de la votació de les lleis d'adaptació de l'adhesió d'Andorra a la Unió Europea, però no és preocupi no ho faré o més ben dit i seguint el seu consell ho faré a nivell privat.

Però miri els dijous a dos quarts d'una no vindré, tot i que li agraeixo la invitació...

(se sent riure)

... i li explico perquè no vindré. En primer lloc, perquè faig confiança als professionals de la informació, als quals vostè em sembla que ha posat en dubte i jo se el que he sentit a Ràdio Andorra i no ho vaig sentir ahir, sinó avui al migdia -com ja he dit abans- i, en segon lloc, perquè doncs entenc que no és el meu lloc i que els parlamentaris tenim dedicació a mig temps i als matins hem de procurar dedicar-nos a les nostres activitats professionals i no a les institucionals.

Respecte al demés, miri, deixem-ho aquí això, vostè no és perfecte jo tampoc. Vostè és pot equivocar, jo també m'equivoco moltes vegades i no és per aquí que ho hem de plantejar això; jo només he posat en evidència una qüestió política evident que és que hi havia una distorsió entre el que deia la Sra. Ministra de Finances i el que jo havia sentit dir per la ràdio en relació a la llei concreta que estem discutint avui aquí.

Res més, gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Sangrà, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Estanislau Sangrà:

Gràcies, Sr. Síndic.

Sí, jo només per contestar al Sr. Baró que abans em recriminava que hagués canviat l'aire del debat. És enriquidor en aquesta cambra que vostè hagi introduït un debat tècnic, que jo hagi introduït un debat de desviació del debat tècnic i que ara mateix acabem d'assistir a un debat gairebé històric, tot això no fa més que enriquir el debat del consell.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Procedirem a la votació de la primera esmena. Recordo que és l'esmena a la totalitat presentada per Nova Democràcia.

Sí, és sí a l'esmena i retorn del text a govern. No, és no a l'esmena i manteniment del text de govern.

Votació:

M.I. Sr. Miquel Casal Casal: NO

M.I. Sr. Antoni Cerqueda Gispert: NO

M.I. Sr. Francesc Cerqueda Pascuet: NO

M.I. Sr. Jordi Cinca Mateos: SI

M.I. Sr. Josep Dallerès Codina: Abstenció

M.I. Sr. Enric Dolsa Font: NO

M.I. Sr. Simó Duró Coma: NO

M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols: SI

M.I. Sr. Josep Garrallà Rossell: NO

M.I. Sr. Antoni Martí Petit: NO

M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora: Abstenció

M.I. Sr. Pere Moles Aristot: NO

M.I. Sr. Francesc Xavier Mora Baron: SI

M.I. Sr. Josep Angel Mortés Pons: NO

M.I. Sr. Jaume Riba Sabaté: SI

M.I. Sr. Josep Anton Ribes Roca: Abstenció

M.I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa: Abstenció

M.I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé: Abstenció

M.I. Sr. Estanislau Sangrà Cardona: NO

M.I. Sr. Jordi Torres Alís: Abstenció

M.I. Sr. Joan Travesset Grau: Abstenció

M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer: Abstenció

M.I. Sr. Miquel Aleix Areny: Abstenció

M.I. Sr. Josep Areny Fité: NO

M.I. Sr. Modest Baró Moles: NO

M.I. Sr. Lasdislau Baró Solà: Abstenció

M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany: SI

M.I. Sr. Antoni Calvó Casal: NO

El M.I. Sr. Síndic General:

Recompte?

La M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Recompte: 5 Sí. 13 No. 10 Abstencions.

El M.I. Sr. Síndic General:

Doncs, es rebutja l'esmena i es manté el text de govern.

Passem, doncs, a la votació de la segona esmena...

Sr. Jaume Bartumeu?

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

És per una qüestió d'ordre. Vist el resultat d'aquesta esmena nosaltres hem decidit votar d'una determinada manera que disgustarà profundament al Sr. Sangrà, però volem explicar el nostre vot. Puc fer-ho ara o després de l'altra votació...

El M.I. Sr. Síndic General:

Pot fer-ho ara o si vol amb explicació de vot un cop finalitzada la votació.

(Es dona per entès que el Sr. Bartumeu farà la seva explicació de vot un cop finalitzada la votació de la segona esmena)

Procedim a la votació de la segona esmena amb text alternatiu.

Sí, és sí a l'esmena i doncs al text alternatiu. No, és no a l'esmena i manteniment del text de govern.

Votació:

M.I. Sr. Antoni Cerqueda Gispert: NO

M.I. Sr. Francesc Cerqueda Pascuet: NO

M.I. Sr. Jordi Cinca Mateos: SI

M.I. Sr. Josep Dallerès Codina: SI

M.I. Sr. Enric Dolsa Font: NO

M.I. Sr. Simó Duró Coma: NO

M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols: SI

M.I. Sr. Josep Garrallà Rossell: NO

M.I. Sr. Antoni Martí Petit: NO
 M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora: SI
 M.I. Sr. Pere Moles Aristot: NO
 M.I. Sr. Francesc Xavier Mora Baron: SI
 M.I. Sr. Josep Angel Mortés Pons: NO
 M.I. Sr. Jaume Riba Sabaté: SI
 M.I. Sr. Josep Anton Ribes Roca: SI
 M.I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa: SI
 M.I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé: SI
 M.I. Sr. Estanislau Sangrà Cardona: NO
 M.I. Sr. Jordi Torres Alís: SI
 M.I. Sr. Joan Travesset Grau: SI
 M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer: SI
 M.I. Sr. Miquel Aleix Areny: SI
 M.I. Sr. Josep Areny Fité: NO
 M.I. Sr. Modest Baró Moles: NO
 M.I. Sr. Lasdislau Baró Solà: SI
 M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany: SI
 M.I. Sr. Antoni Calvó Casal: NO
 M.I. Sr. Miquel Casal Casal: NO

El M.I. Sr. Síndic General:

Recompte?

La M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Recompte: 15 Sí. 13 No.

El M.I. Sr. Síndic General:

Doncs s'accepta l'esmena i el text alternatiu. S'obrirà el corresponent termini per a presentació d'esmenes a partir de demà.

Sr. Jaume Bartumeu.

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, el nostre grup parlamentari ha decidit votar aquesta segona esmena a la totalitat amb text alternatiu amb la voluntat -que aquí s'acostuma a definir com a constructiva- que es pugui fer un debat i es pugui aconseguir una llei -després de la consideració de debat tècnic repetit entre la Sra. Ministra i el portaveu de l'AND i el

portaveu dels lliberals en aquest debat, respecte a que el text del govern s'assemblava o tenia similituds importants amb el text alternatiu de l'AND. Aleshores, nosaltres, ja tenim treballades 41 esmenes al text del govern, adaptarem les nostres esmenes al text ara adoptat amb la finalitat de millorar en la línia que nosaltres entenem positiva per al país el text.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passem al desè punt de l'ordre del dia:

10- Elecció d'un membre de la Junta de Govern de l'Organisme de Ràdio i Televisió d'Andorra (ORTA).

Abans d'iniciar l'ordre del dia voldria plantejar un problema de procediment que, en aquest cas, em toca assumir a mi. Vaig comunicar la candidatura que es va presentar als grups parlamentaris però no ho vaig fer, tal com diu el reglament -a mi també em passa de vegades d'oblidar-me de les coses- a tots els consellers, individualment.

Algun conseller vol presentar alguna objecció a la candidatura? No?...

Doncs s'accepta, tal com es va fer en el seu dia respecte al nomenament dels membres de l'ORTA, que els consellers renunciïn, doncs, a presentar objeccions a la candidatura.

Demano a la Sra. Secretaria de llegir la candidatura que va entrar.

La M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Sí, Sr. Síndic.

"Havent estat inclosa en l'ordre del dia de la propera sessió del Consell General l'elecció d'un membre de la Junta de Govern de l'ORTA, per cobrir una vacant produïda, tinc l'honor de presentar, en nom del Grup Parlamentari Agrupament Canillo-Massana, la candidatura del Sr. Amadeu Calvó Casal, per participar en aquesta elecció."

Signa el Sr. Josep Garrallà.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula als grups parlamentaris? No?

Doncs proposaria l'acceptació per unanimitat de la cambra, del candidat.

S'accepta.

Passem al darrer punt de l'ordre del dia: preguntes a govern. Recordo que el punt ha quedat incrementat amb una pregunta entrada per Nova Democràcia per procediment d'urgència.

11- Resposta oral del govern a les preguntes formulades:

- Pels consellers generals, Srs. Vicenç Mateu i Vicenç Alay Ferrer, per escrit de data 2 de maig de 1996.

Passo doncs la paraula al Sr. Vicenç Mateu per a la primera pregunta.

El M.I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, és una pregunta relativa a la situació de la llengua catalana a Andorra. Nosaltres entenem que el català és la llengua oficial del país. Sabem que la protecció i les accions perquè el català sigui més parlat, més respectat en tots els àmbits no afecta únicament als poders públics, hauria de ser també una qüestió de les empreses, de la ciutadania en general, però entenem també que segurament les institucions públiques poden fer més pel català del que s'està fent.

Aleshores, bé vaig a llegir la pregunta tal i com va ser publicada:

“Coneguts per la premsa els resultats de l'estudi sobre el coneixement i l'ús de les llengües a Andorra, encarregat pel govern al Departament d'Assessorament Lingüístic, que determinen que sobre quatre nivells de coneixement idiomàtics -comprensió, parla, lectura i escriptura- el castellà, en una puntuació del 0 al 10, obté una mitjana de 8,87 mentre que el català obté solament una puntuació del 7,35.

Davant d'aquesta situació preguntem:

Quines mesures de política lingüística pensa dur a terme el govern a fi de millorar el coneixement i l'ús de la llengua oficial?”

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Pere Canturri.

El M.I. Sr. Pere Canturri:

Gràcies, Sr. Síndic.

Sr. Mateu, en primer lloc, com li vaig dir per telèfon, lamento que per un error no rebés al mateix temps que els altres membres de la Comissió Legislativa d'Afers Socials i Cultura el resultat de l'enquesta i que l'hagi conegut a través de la premsa. Espero que ja la tingui a les seves mans.

L'enquesta ha confirmat el que semblava evident i que es reflecteix en la mitjana superior de coneixement del castellà enfront del català.

Tanmateix, no és aquesta la sola dada que ens aporta l'enquesta. Tot i aquest resultat negatiu, ens demostra que en àmbits prou significatius l'ús del català és positiu.

L'edat de la població enquestada és de 15 anys o més. Això vol dir que, per exemple, la immensa majoria dels joves que han passat per l'Escola Andorrana no han estat objecte de l'estudi -un fet que probablement faria pujar la nota del català i que, en tot cas, obliga a ser optimista amb vista al futur.

La globalitat dels resultats de l'enquesta permet un diagnòstic de l'estat de la nostra llengua i se'n desprèn que alguns símptomes eren previsible però que altres eren totalment desconeguts. No n'hi ha prou d'intuir el resultat que ens dona l'enquesta. Hi ha d'haver dades científiques i això és el que hem obtingut.

Considerem que el concepte de política lingüística recull totes les accions impulsades per l'administració per afavorir una millora en l'ús i el coneixement del català com a llengua nostra.

La formació andorrana, la formació d'adults, la creació de l'Escola Andorrana, un servei dedicat a la política lingüística i les campanyes publicitàries de conscienciació han estat factors positius en el manteniment de la nostra llengua.

És evident que tot el que hem dit ha possibilitat que els resultats de l'enquesta no siguin més desfavorables. Però també és evident que aquest resultat és prou inquietant per buscar solucions que inverteixin els resultats.

Per tant, es continuarà donant el servei de consultes i correccions, s'estudiarà detingudament quins són els serveis que s'han d'oferir, s'intentarà potenciar una “necessitat” entre cometes, que ha d'anar acostumant des de les institucions fins a l'empresa o el comerç més petit que la correcció dels escrits o de la parla no són aspectes secundaris del servei que ofereixen o de la feina que fan. La progressió espectacular de les consultes i les correccions demostra que bona part de la nostra societat no considera que l'aspecte lingüístic sigui secundari en la seva feina. Les consultes i les correccions han passat de 1977 l'any 1991 a 6.900 l'any

passat. El plantejament actual és que qualsevol institució o organisme públic hauria de tenir un servei propi de correcció i formació del personal (comuns, Consell General, Batllia, tribunals, STA, Cambra de Comerç, ORTA, etc). Aquesta mesura contribuiria a millorar el coneixement i l'ús de la llengua oficial.

L'enquesta és, per tant, una eina bàsica per programar i treballar amb més eficàcia i una de les primeres mesures que hem pres és publicar-ne els resultats i fer-ne difusió.

Es continuarà també la campanya publicitària específica dins la campanya governamental de turisme amb l'eslògan "Sens dubte, en català" destinada al sector hotelier, de bars i cafeteries. Es farà una campanya específica per a la difusió de l'escriptura de les xifres en català i tindrà lloc una campanya extraordinària de conscienciació del coneixement i l'ús del català amb abast al comerç i supermercats, a les relacions laborals, al transport públic, a les relacions personals i d'amistat i als llocs d'esbarjo.

El concepte principal d'aquesta campanya incidirà a procurar que els andorrans no canviem de llengua tan fàcilment davant d'un interlocutor no catalanoparlant. L'enquesta demostra que canviem fàcilment del català al castellà, i això sense que res ens demostrï que el nostre interlocutor desconeix el català.

L'empresa privada ha de ser capaç d'atendre un client andorrà en català. I la qualitat del servei serà millor si ens esforcem a promoure que els catalanoparlants, tots, siguin atesos en la seva llengua.

Hem d'incidir igualment que la gent de fora trobi normal que a Andorra s'hagi de parlar en català per integrar-s'hi.

A fi de millorar el coneixement i l'ús de la nostra llengua, tenint en compte el diagnòstic de l'enquesta i els principis esmentats s'ha posat a concurs públic la realització d'una campanya extraordinària per valor de 14.000.000 de pessetes, la més important fins ara, a fi que les empreses licitadores ens ofereixin un ampli ventall de possibilitats encaminades a mentalitzar els andorrans i residents que es poden beneficiar dels serveis que l'administració ofereix i que han d'utilitzar la llengua oficial en tots els àmbits.

La campanya incidirà d'una manera especial en els àmbits en què l'enquesta ens diu que el català està en regressió: el comerç en general i els supermercats en particular.

A fi de millorar l'ús de la llengua oficial s'està procedint també a l'elaboració del llibre d'estil en què ja s'ha acabat la feina de recollida de la documentació de tots

els ministeris i la seva classificació per tipologies (certificats, declaracions, convocatòries, etc.).

Finalment, es continuen els treballs encaminats a l'elaboració de la Llei de política lingüística, punt fonamental que no es pot passar per alt i que aquest govern té molt en compte. Es tracta de l'elaboració d'un text legal complet que reguli i ordeni el paper de la nostra llengua.

Sr. Mateu, sóc conscient que vostè va ser, durant la seva estada a l'administració, un dels impulsors d'aquest projecte.

Els nostres tècnics -vostè ho sap- hi van estar treballant durant bastant de temps.

Actualment, aquest text és en mans d'un advocat andorrà que està a punt d'emetre el seu informe.

Cal encara una feina rigorosa de poliment perquè en un tema com el lingüístic la nostra pretensió és que el consens sigui unànime un cop es presenti el text.

Ha de ser, doncs, una llei aplicable, i s'haurà d'aplicar. I perquè això sigui possible, cal deixar ben clars quins són els mecanismes que s'han de crear i quins són els recursos materials que han d'existir.

Voldria fer constar, doncs, que s'hi està treballant. Si és necessari esperar uns quants mesos per presentar-la esperarem uns quants mesos, però intentarem presentar una bona proposta.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Jaume Bartumeu?

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

Fent ús del reglament voldria fer una petita repregunta sobre la mateixa matèria.

En primer lloc, felicito al Ministre i al seu equip per tot el que s'està fent, per tant, no és una crítica.

Sempre observant els mitjans de comunicació preguntat:

El govern ha vist, com ha vist el conseller que ara pregunta, una entrevista al Vicepresident de l'Associació de Taxistes per la Televisió Nacional Andorrana que s'ha realitzat en castellà quan com coneix el govern el Reglament de funcionament del taxi a Andorra exigeix que els taxistes parlin català? Si no l'ha vist demano que la miri i si l'ha vist demano que s'actui.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Canturri.

El M.I. Sr. Pere Canturri:

Gràcies, Sr. Síndic.

Desconec l'entrevista a la qual fa referència Sr. Jaume Bartumeu. M'interessaré per aquesta entrevista, evidentment, i faré tot el possible perquè es corregeixi en pro d'aquesta política lingüística que estic defensant precisament i perquè això no torni a passar.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Hi ha alguna repregunta més? No?

Passem a la segona pregunta:

- Pels consellers generals, Srs. Vicenç Mateu i Vicenç Alay Ferrer, per escrit de data 3 de maig de 1996.

Sr. Vicenç Alay, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies, Sr. Síndic.

Primer voldria agrair al govern la seva bona disposició per contestar aquesta pregunta oralment perquè la nostra demanda no ho explicitava.

Bé, la quota de Llei d'immigració s'acaba com vostès saben el dia 31 de maig de 1996 i nosaltres aquesta pregunta la fem per tenir informació de cara a la propera quota que s'haurà d'aprovar.

La pregunta que és fa, resumeixo, n'hi ha varies però en definitiva es pot sintetitzar en:

Quantes autoritzacions s'han concedit des de l'entrada en vigor de l'actual quota d'immigració en les diferents categories: prorrogables, temporals, temporada d'hivern, equips esportius, treballadors fronterers?

I, una altra pregunta és:

Quantes persones legalment residents al país s'han donat de baixa a l'Oficina d'Immigració des de l'u de gener de 1995 fins a la data?

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Cap de Govern, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

Li demanaria si podem distribuir uns fulls per a contestar aquesta pregunta...

El M.I. Sr. Síndic General:

Sí, d'acord...

El M.I. Sr. Cap de Govern:

... en funció del que el Sr. Vicenç Alay demana i és que es facin especificacions adequades relatives a la nacionalitat de les persones i als sectors, com que és bastant llarg, m'agradaria repartir aquests fulls a vostres senyories.

(Es distribueix una còpia d'aquests fulls a tots els membres del consell)

Només comentaré el final, no ho llegiré tot perquè hi ha molts números...

El M.I. Sr. Síndic General:

Jo sí que demanaria, perquè així constés en el Diari de Sessions, que hi constessin, en tot cas, els totals potser...

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Sí, hi són...

El M.I. Sr. Síndic General:

Que hi constessin en paraula seva...

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Sí, és això el que penso fer, naturalment. Es tracta d'un complement d'informació per vostres senyories.

(Hi ha un moment de pausa perquè encara s'estan distribuint els fulls a tots els consellers)

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Cap de Govern, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

D'autoritacions prorrogables que s'han concedit des de l'entrada en vigor de la quota de 500 s'han concedit 498, és a dir, en queden dues. Les improrrogables anomenades temporals 800 de 800, és a dir, no en queda. De la quota d'hivern de 800 s'han exhaurit totes, així com d'altres nacionalitats s'han exhaurit 175 que són totes. Quant a equips esportius que és una categoria especial de l'u de juny de 1995 al l'u de maig de 1996 s'han concedit 25, el total i a títol d'exemple la majoria són del bàsquet i del futbol i algunes del voleibol. Els fronterers, amb l'especificació que no hi ha quota sobre fronterers però la Llei de quota ho contempla, se n'ha donat 249. Les baixes de país de l'any 1995 van ser 1248 i en portem fins a l'abril de 1996 unes 383; això fa un total de 1631.

Respecte a aquest tema es podria fer un comentari que interessarà al Sr. Vicenç Alay i a tots vostès que consti que s'ha de tenir en compte que hi ha una incorporació en el treball de país, és a dir, de persones que arriben a l'edat laboral -sigui aviat sense haver acabat els estudis o bé sigui després d'haver acabat els estudis a tot el nivell- d'un 700 persones avui dia, és a dir, andorrans i residents nascuts al país en tot cas.

La política de quotes ha de ser cada vegada més ajustada tenint en compte aquests paràmetres, tenint en compte les baixes que hi ha i també tenint molt en compte les incorporacions de gent del país, que és un paràmetre que s'ha de tenir en compte perquè no és de fora sinó de casa i que va creixent; al Departament d'Interior s'ha detectat que lamentablement hi ha una incorporació cada vegada més abundant de persones a treball a edats joves, és a dir, el mínim legal a partir dels 16 anys; això vol dir que hi ha una incorporació de gent poc qualificada en el treball i que aquests tindran, si no es fa una política d'immigració força conscient i clara i deliberada, més dificultats per trobar feina que d'altres.

Aquestes són les consideracions que mereixen de moment aquestes dades i espero haver contestat a la pregunta i vostès tenen les dades de nacionalitats i sectors econòmics.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Hi ha rèplica? Sr. Vicenç Alay...

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

No, era per agrair-li aquests quadres i, en tot cas, expressar la nostra preocupació per aquest nombre de baixes que considerem important.

M'agradaria preguntar-li respecte al tema dels fronterers si no hi havia quota... en tot cas, si m'ho pot aclarir, perquè també és dubtós el redactat de la llei que diu... ara no el tinc aquí i no el puc comentar, però, si em pot explicar com és que si es parteix d'una quota zero ara sigui 249.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Cap de Govern.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

Pel que fa a la quota de fronterers és que no hi ha límit de quota, aquest és el cas. Està contemplat per la llei però sempre s'ha fet així no hi ha límit de quota per als fronterers. Aquestes autoritzacions es donen a mesura que es presenten i si no hi ha cap novetat la llei de quota presentada també contemplarà aquest mateix sistema.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Alay.

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies, Sr. Síndic.

No, era simplement perquè tenia aquest dubte d'interpretació i era per veure si ho interpretava d'aquesta manera.

Moltes gràcies, res més.

El M.I. Sr. Síndic General:

Hi ha alguna repregunta? No?...

Passem a la tercera pregunta:

- Pel conseller general, Sr. Jaume Bartumeu, per escrit de data 8 de maig de 1996.

Sr. Jaume Bartumeu, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

Bé, la nostra pregunta és molt senzilla i s'explica molt ràpidament. El Reglament del Consell estableix l'obligació que durant l'any es faci un debat d'orientació política. Tenint en compte l'actualitat política i el fet de que aviat farà un any que vam fer el debat de l'any anterior, sense cap afany de fer titulars de cap iniciativa que no correspon però exercint el dret que tenim a preguntar, preguntem al govern a veure quan ens pensa portar aquest debat aquí ja que creiem que la situació política ho requereix -malgrat els esforços del Conseller Sr. Antoni Cerqueda per demostrar solidesa on comença a haver-hi símptomes preocupants d'aluminosi. Ens considerariem contestats si sabem quan podrem fer aquest debat?

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Cap de Govern.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

Sr. Bartumeu, en primer lloc, li agraeixo que em fes arribar aquesta pregunta -dic això perquè jo la tenia molt abans de que es repartís aquí en aquesta sala. Encara que és una pregunta de caire urgent per vostè li podria contestar si m'he l'hagués fet de cop aquí, és a dir ara mateix, però li agraeixo que m'he l'hagi presentat abans.

El que és clar és que té vostè la iniciativa de poder-ho fer, no solament de preguntar-ho sinó de fer-ho també, si obté una quarta part de consellers que li recolzin la iniciativa o la Sindicatura amb el seu grup ho accepti. El fet és que l'any passat ja va ser així, el govern en aquell moment va creure prudent, necessari i interessant pel propi govern i pel país de fer el debat en el moment que vostè ho va demanar, perquè era la idea que teníem tots de fer-ho, vam coincidir com d'altres vegades coincidim amb altres grups també.

En aquest cas, quan parla vostè de la situació política, en fi, no sé que vol dir amb això perquè la aluminosi -permeti'm dir-li- del govern del Sr. Oscar Ribas va començar el dia en que vostè va fer el debat d'investidura i que li va votar però que li va replicar de tal manera que aquell dia ja no era aluminosi sinó que amenaçava ruïna total i així es va veure al cap de deu mesos. En el cas nostre no sé el que vol dir amb això perquè el suport que tinc dels liberals és obvi, el

suport de la CNA és també obvi perquè participa en el govern i el suport de l'Agrupament Canillo-Massana sense ser obligat ni molt menys també el tinc, el qual encara potser té més mèrit...

(se sent riure)

El debat d'investidura, per tant, crec que es pot fer abans de l'estiu però també podria ser després de l'estiu...

(Se sent el Sr. Jaume Bartumeu que diu: "el debat d'investidura no")

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Perdoni, el debat d'orientació política general. De totes maneres qualsevol debat d'orientació que volgués demanar al consell es pot fer més immediatament si ho demana per procediment reglamentari.

Jo crec que com que la nostra intenció es presentar el pressupost molt més aviat del que vam fer-ho l'any passat i del que s'ha fet durant altres anys -per motius constitucionals i altres- em fa l'efecte que serà més prudent fer el debat d'orientació a començaments de la sessió propera del Consell General. Aquesta és la intenció que tenim en aquest moment. I, en tot cas, no tinc preparat el debat d'orientació política això no.

El M.I. Sr. Síndic General:

Rèplica? No?..

S'aixeca la sessió.

(Són les 20h10)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 200 PTA
Subscripcions: tel. 821234